Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 2047 | 4 PAGINI — 20 BANI | miercuri 30 noiembrie 1955

IN NUMĂRUL DE AZI:

Un angajament de cinste

OȚELARIA HUNEDOAREI. Se pregătește o nouă șarjă de oțel. La cuptor lucrează brigada prim topitorului Lăbuneț Valer. In cinstea Congresului partidului, brigăzile de tineri oțelari de-aici, vor da peste planul anual de producție, 4.000 tone oțel.

Iată! Macaralele de șarjare au început să încarce cuptorul. Nenumărate troace cu fier vechi intră în cuptor pline doldora și ies de-acolo goale...

La noi producția de oțel este în plină creștere, oțelul fiind neapărat necesar pentru dezvoltarea și înflorirea vieții noi, socialiste. La sporirea producției de oțel, fierul vechi colectat aduce o contribuție însemnată.

Uniunea Tineretului Muncitor a luat inițiativa patriotică de a contribui cu toate forțele la munca de colectare a fierului vechi. De luni de zile, mii și mii de tineri de la orașe și sate, utemiști și pionieri, participă cu entuziasm la această mare acțiune patriotică.

De la începutul acțiunii și pînă în prezent, utemiștii și pionierii, tinerii și școlarii de la orașe și sate, au colectat peste 12 milioane kilograme fier vechi. Astfel în regiunea Ploești tineretul a strîns pînă la 20 septembrie a.c. o cantitate de 3.170.919 kilograme; în orașul București 2.511.000 kilograme; în regiunea Stalin 2.018.000 kilograme; în regiunea Hunedoara — 1.995.734 kilograme și așa mai departe.

Să strîngi asemenea cantități de metal vechi, bucată cu bucată, de la cutia de conserve de care gospodina nu mai are nevoie, pînă la fierul de plug tocit și ruginit uitat de cine știe cînd în cine știe ce cotlon, este o treabă migăloasă care cere organizațiilor noastre perseverență și organizare în acțiune.

Pentru bunele rezultate obținute, numeroase comitete regionale, raionale și orășenești, numeroase organizații de bază U.T.M. precum și un mare număr de tineri și școlari au fost stimulați de C.C. al U.T.M. cu Diplome de onoare precum și cu material cultural-sportiv, de la stații de radioamplificare, aparate de radio și acordeoane, pînă la echipament sportiv și cărți.

In cinstea marelui eveniment — al doilea Congres al partidului — în semn de dragoste și adîncă recunoștință față de partid, Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor a înscris alături de alte angajamente importante ale tineretului — 3.000 vagoane cărbune peste planul anual, 4.000 tone oțel, forarea a 8 sonde înainte de termen etc. — și pe acela de a strînge o cantitate de 3.500.000 kg. fier vechi. Acesta este un angajament de onoare al organizației noastre, la îndeplinirea căruia mii de organizații de bază U.T.M. și organizații pionierești, au și pornit cu succes.

Este important să se remarce că în perioada mai—septembrie a.c., acțiunea aceasta a cuprins în special orașele, centrele industriale și s-a desfășurat în mai mică măsură la sate, unde se găsesc mari cantități de fier vechi, nefolosite. Principala greutate pe care a întîmpinat-o această acțiune la sate a fost lipsa mijloacelor de transport. Această greutate a fost înlăturată prin stabilirea unei strînse colaborări cu unitățile Centrocoop-ului de la sate, cooperativele. Pe baza instrucțiunilor Centrocoop-ului, cooperativele au obligația să ia în primire cantitățile de fier vechi puse la dispoziție de către organele U.T.M. De asemenea cooperativele au obligația să se îngrijească de mijloacele de transport necesare.

Pentru îndeplinirea angajamentului de a strînge 3.500.000 kg. fier vechi pînă la 23 decembrie este necesar ca acțiunea să nu slăbească la orașe, în centrele industriale — ba dimpotrivă, să urmeze o linie ascendentă și să se dezvolte mult și la sate.

Numeroase organizații de bază sătești au și obținut succese importante, acumulînd și o valoroasă experiență. Este necesar însă ca organele noastre regionale și raionale, prin activiștii lor, să ajute organizațiile din mediul rural în această acțiune. De exemplu, activiști ai Comitetului regional U.T.M. București au ajutat concret organizația de bază din comuna Braniștea, raionul Răcari, să organizeze o zi model de strîngere a fierului vechi. Utemiștii și pionierii, tinerii și școlarii din această comună au adunat atunci 11.000 kg. metal. Practica a dovedit și acolo că numai organizarea bună, pînă în cele mai mici detalii ale acțiunii, poate să ducă la rezultate bune. Rămîne ca organele U.T.M. din regiunea București să generalizeze experiența bună de la Braniștea, în toate satele din regiune. Sînt multe exemple bune de acțiuni la sate, sprijinite de comitetele raionale sau regionale. Este necesar ca experiența acumulată să fie larg folosită peste tot.

Cu toate succesele mari obținute pînă acum se constată că unele organe regionale, raionale și orășenești U.T.M. nu acordă încă acestei acțiuni, atenția cuvenită. Spre pildă, comitetul orășenesc de la Oradea și-a uitat obligațiile sale față de organizațiile de bază în ceea ce privește această acțiune, trecînd-o complect pe seama secției școli și pionieri; iar aceasta la rîndul ei, necontrolată și neajutată, n-a făcut aproape nimic. Planul lunar de muncă al acestui comitet orășenesc, nu pomenea de loc de această acțiune. De asemenea Comitetul regional Cluj a lăsat acțiunea aceasta numai în seama pionierilor, iar în regiunea Baia Mare strîngerea fierului vechi s-a desfășurat la întîmplare pentru ca apoi să înceteze complect. Este necesar să lichidăm cît mai repede nepăsarea, lipsa de preocupare și interes pentru acțiunea de strîngere a fierului vechi.

Să facem din fiecare membru al organizației noastre, din fiecare activist al ei, din fiecare tînăr, un participant activ și permanent la această mare și importantă acțiune.

Depinde numai de noi, de munca noastră a membrilor și activiștilor Uniunii Tineretului Muncitor, ca la 23 decembrie să putem raporta partidului: „Ne-am îndeplinit și acest angajament — am predat statului încă 3.500.000 kilograme fier vechi".

IN CINSTEA CONGRESULUI PARTIDULUI

Avîntul întrecerii continuă

Urmînd inițiativa petroliștilor de la Moinești

Insuflețiți de dorința de a da patriei în cinstea Congresului partidului tot mai mult oțel laminat peste plan, laminatorii de la combinatul siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej" din Hunedoara au trecut de curînd la aplicarea pe scară largă a inițiativei petroliștilor de la sonda 1109 din Moinești — de ridicare a schimbului de noapte la nivelul schimbului de zi. Și de data aceasta rolul hotărîtor în aplicarea noii inițiative l-au avut comuniștii. Organizîndu-și bine munca, schimbul de noapte condus de comunistul Petru Constantin, maistru laminator, și-a realizat sarcina de plan pe schimb între 9 și 23 noiembrie în proporție de 114,69 la sută, ajungînd astfel, schimbul de zi condus de maistrul laminator Ion Trifu, cu care se află în întrecere. Cu o zi mai tîrziu, laminatorii din schimbul de noapte au atins cel mai înalt indice de plan obținut anul acesta în secția laminoare, depășind planul cu 38,76 la sută. Cu această realizare a fost întrecută [illegible] producția schimbului de zi.

In perioada de la 19—25 noiembrie, cînd laminatorii maistrului Petru Constantin au început să aplice inițiativa petroliștilor de la Moinești, productivitatea muncii pe schimb a crescut cu 31 la sută. In aceste 6 zile planul secției laminoare a fost depășit cu 10,06 la sută.

Indrăzneala lui Mirea

MIHAILEȘTI (de la corespondentul nostru). — Tractoriștilor li s-a părut că Constantin Mirea s-a avîntat prea sus. Doar nu-i ușor lucru să realizezi încă 100 hantri peste plan și să economisești 150 kg. de motorină — așa cum s-a angajat el.

Intrecerea socialistă pornită în cinstea celui de al doilea Congres al partidului a cuprins pe toți tractoriștii de la gospodăria agricolă de stat din Uzunu, raionul Mihăilești. Mai harnic ca toți se dovedește Constantin Mirea. Realizează zilnic mai mult decît ceilalți, iar norma rămîne cu mult în urmă. Dar și muncește Mirea. Cît este ziua de mare el nu oprește tractorul nici o clipă. Iar tractorul merge ca „ceasul". Este și firesc. In fiecare seară după terminarea lucrului gresează motorul, controlează și strînge fiecare șurub.

Pînă la 25 noiembrie, Constantin Mirea a executat 134 hantri peste plan și a economisit 308 kg. de motorină.

500 perechi bocanci din piele economisită

BACAU (de la corespondentul nostru). Intrecerea a pornit simplu. Todiriță Constantin, unul dintre cei mai buni tineri de la fabrica de încălțăminte „Partizanul"-Bacău, l-a chemat la întrecere pe utemistul Vasile Micu de la secția croit. Intrecerea are două obiective: pentru cea mai bună calitate a produselor și pentru un volum de economii mai mare ca oricînd.

Utemistul Vasile Micu n-a împlinit încă 18 primăveri. Pentru calitatea produselor pe care le execută e stimat de toți muncitorii fabricii. In persoana lui Todiriță avea un tovarăș strașnic în întrecere. Lupta aceasta nu a fost de loc ușoară. Aplicînd însă cu succes inițiativa lui N. Militaru de la fabrica de încălțăminte „N. Bălcescu" din Capitală, Micu a înscris în carnetul lui de economii în primele 25 de zile ale lunii noiembrie cantitatea de 2030 dm. pătrați piele economisită, din care se pot confecționa 70 perechi fețe de bocanci. Tînărul Todiriță a economisit aproape 2000 dm. pătrați piele. Micu nu s-a mulțumit însă să se afle în întrecere numai cu Todiriță și de aceea a chemat la întrecere toți membrii brigăzii din care face parte. Astăzi, alături de succesele lui se mai adaugă și cele ale tinerilor Constantin Stuleru care a economisit 1428 dm. pătrați piele, Dian Virgil, 1389 dm. pătrați etc. Intreaga brigadă a realizat în primele 25 de zile ale lunii noiembrie, o economie de 16.700 dm. piele, din care se pot confecționa 500 perechi fețe de bocanci.

Roadele hărniciei

BIRLAD (de la corespondentul nostru). — Cu cîtva timp în urmă, la gospodăria agricolă de stat din Odobești a avut loc ultima ședință de lucru a comandamentului regiunii Bîrlad pentru dirijarea culesului strugurilor și a executării vinificației.

In urma referatului ținut de tov. inginer Ioan Armencea, șeful sectorului viticol din Direcția agricolă regională, comandamentul a anunțat și cîștigătorii întrecerii pentru terminarea la timp a lucrărilor viticole din toamna acestui an.

Fruntașă pe regiune e gospodăria de stat din Odobești care a obținut, pe întreaga gospodărie, o recoltă medie cu 44 la sută mai mare decît cea planificată.

Plină de roade a fost și întrecerea între maeștrii viticultori. Tînărul Constantin Enache de la gospodăria agricolă de stat din Panciu a obținut rezultatele cele mai frumoase, recoltînd peste 10.000 kg. de struguri la hectar, depășind, în această întrecere, pe Dumitru Nedelcu, din aceeași gospodărie. Constantin Enache a recoltat mari cantități de struguri de la fiecare butuc. Ca urmare a rezultatelor obținute, el a primit steagul roșu de viticultor fruntaș pe regiune.

Tot în cadrul acestei adunări comitetul regional U.T.M. a înmînat steagul organizației fruntașe pe regiune în recoltarea strugurilor. Acest steag a revenit organizației de bază U.T.M. din satul Odobasca, raionul Focșani. Secretarul acestei organizații de bază, utemistul Ștefan Păroiu, împreună cu întregul comitet și cu cei 21 membri ai organizației, se numără printre cei care au dat un ajutor însemnat gospodăriei de stat din Odobești la recoltatul și vinificația strugurilor. Printre cei mai vrednici sînt tinerii Iordache Ciobanu, Ioana Paraschiv, Maria Nedelcu și alții, care au dat un sprijin serios în acțiunea de recoltare. Munca însuflețită a acestor utemiști a făcut ca, în sediul organizației de bază U.T.M. din satul lor să se afle acum steagul roșu de organizație fruntașă pe regiune la recoltatul strugurilor.

Un nou tip de tramvai

ORADEA (de la corespondentul nostru). De cîteva zile pe străzile orașului Oradea pot fi văzute circulînd, tramvaie neobișnuite. Noul tip de tramvai — realizare închinată Congresului partidului de un colectiv de muncitori și tehnicieni de la Intreprinderea „12 Octombrie"-Oradea, are o capacitate de 70 locuri. Printre constructorii lui se numără și utemiștii Popp Ioan și Brișcan Iosif strungari, Brînduș Ileana bobinatoare, Croitoru Constantin tîmplar și alții.

In clișeu: noul tip de tramvai.

Adunarea festivă consacrată celei de a 10-a aniversări a F. D. I. F.

Marți seara, în sala Teatrului C.C.S. din Capitală a avut loc adunarea festivă consacrată celei de a 10-a aniversări a Federației Democrate Internaționale a Femeilor.

La adunare au luat parte numeroase femei din Capitală. Au participat membre ale Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R. conducătoare ale unor instituții de stat și organizații obștești, reprezentante de frunte ale vieții artistice și culturale, reprezentante ale comisiilor de femei de pe lîngă sfaturile populare, femei muncitoare, fruntașe în producție, țărănci muncitoare, gospodine.

Cuvîntul de deschidere al adunării a fost rostit de Florica Mezincescu, locțiitor al ministrului Invățămîntului.

Despre însemnătatea celei de a 10-a aniversări a Federației Democrate Internaționale a Femeilor a vorbit Stela Enescu, președinta Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R. Acum 10 ani, la cîteva luni de la terminarea războiului — a spus vorbitoarea — la Paris s-au întîlnit reprezentantele femeilor din 40 de țări pentru a găsi împreună căile de luptă pentru stabilirea unei vieți fericite copiilor, asigurarea egalității în drepturi a tuturor femeilor și căile pentru asigurarea păcii în lume.

Deceniul de activitate rodnică a demonstrat marea capacitate a F.D.I.F. și a organizațiilor sale naționale de a transpune acest program în acțiuni concrete în fiecare țară. Azi, F.D.I.F. numără peste 200 de milioane membre și influența ei se extinde în peste 80 de țări.

Pe steagul de luptă al F.D.I.F. de la înființarea sa și pînă astăzi a stat înscrisă în primul rînd lozinca „împotriva unui nou război, pentru asigurarea și consolidarea păcii". Acțiunile pentru apărarea păcii stau la baza existenței și dezvoltării F.D.I.F.-ului.

In marea luptă pentru pace F.D.I.F. a îmbrățișat și a susținut activ toate inițiativele care corespundeau acestei năzuințe.

Alături de toate femeile din lumea întreagă, a spus în continuare vorbitoarea, femeile din patria noastră, luptătoare active în rîndurile organizației lor mondiale, salută cu entuziasm a 10-a aniversare a F.D.I.F. și privesc cu legitimă mîndrie bilanțul activității ei convinse că au contribuit și ele la sporirea forței și prestigiului moral al F.D.I.F.

In numele Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R. Cristea Pantazi, secretar al Comitetului, a adus adunării un călduros salut și a urat Federației Democrate Internaționale a Femeilor cu prilejul celei de a 10-a aniversări succese noi în lupta pentru triumful cauzei păcii și prieteniei între popoare.

Salutată cu aplauze îndelungi a luat apoi cuvîntul Odette Roux, secretară a F.D.I.F.

Este o mare bucurie pentru mine, a spus vorbitoarea, să vă transmit cu ocazia celei de a 10-a aniversări a F.D.I.F.-ului mesajul său de prietenie și solidaritate și să vă urez în numele Federației succese tot mai mari în munca voastră. Totodată, femeile din țara mea, din Franța, m-au delegat să vă aduc salutul lor fierbinte. Ne bucurăm de fiecare din succesele voastre și de marele rol pe care îl joacă femeile, cărora regimul vostru democrat-popular le-a acordat deplină egalitate în drepturi și care au dovedit că știu nu numai să-și crească copiii, dar că sînt capabile să dețină funcții importante în toate domeniile de activitate. In patria voastră viața a devenit minunată. Prin realizările obținute, țara voastră condusă de popor a devenit o forță importantă a lagărului păcii. Femeile din lumea întreagă salută succesele voastre.

S-a dat apoi citire unui mesaj adresat F.D.I.F. prin care milioanele de femei din țara noastră transmit marii organizații internaționale a femeilor un călduros salut cu prilejul celei de a 10-a aniversări.

La sfîrșitul adunării, a avut loc un program artistic la care și-au dat concursul artiști de frunte și ansambluri artistice din Capitală.

Adunări festive consacrate aniversării a 10 ani de la înființarea Federației Democrate Internaționale a Femeilor au mai avut loc la Tg. Mureș, Iași, Oradea, Timișoara și în numeroase alte orașe din țară.

(Agerpres)

Infrățiți în muncă, la cîntec și la joc

Însemnări

Bătrînul cismar Violiu Anton își răsucí mustața, mai privi odată la pătratele încrucișate de pe tabla de șah, apoi grăi:

— Ce spui tinere, mai facem o partidă?

Misloi Iosif înalt și subțire la trup se așeză din nou pe scaun și începu să-și aranjeze piesele de bătălie.

— Să începem!

Misloi, muncitor la fabrica de mobile din comună, e unul din cei mai de temut jucători de șah, cum s-ar spune campionul. Și totuși, zi de zi, prin preocuparea lui, ridică tot mai mulți adversari dornici să-l întreacă. Pînă acum sînt mai bine de douăzeci de tineri care au învățat tainele șahului.

In apropierea lor, utemistul Molrapp Aurel caută să-și dovedească tehnica la tenis de masă față de un începător.

Prin fereastră soarele a început să privească tot mai chiorîș, așa că becul l-a sfidat dintr-odată cu lumina sa.

Șahul, tenisul de masă, radioul, cărțile și revistele, își găsesc în fiecare seară prieteni în sălile căminului cultural „Nicolae Bălcescu" din Pîncota.

Hartman Ștefan directorul căminului cultural, deschise larg ușa sălii de spectacol.

— Tovarăși, puteți pofti în sală. In seara aceasta prezintă program, brigada artistică de agitație.

Rînd pe rînd cele 600 de scaune ale sălii sînt ocupate.

Toți urmăresc atenți desfășurarea spectacolului. Unii însă, sar de pe scaune par înțepați de niște ace nevăzute. Nu e greu să-i recunoști. Unul răspunde de gazeta de perete și brigada l-a prins că gazeta n-are nici un fel de articol.

Aplauzele au cuprins întreaga sală. Nu de mult pe aceeași scenă a pășit Cornel Crișan și Lucreția Crișan. Cînd au văzut atîtea priviri îndreptate spre ei, s-au fîstîcit pentru cîteva clipe. Spectatorii însă n-au rîs. Au tăcut. Se așternuse o tăcere adîncă.

— Curaj, parcă-i îndemnau ei. Treptat, treptat, parcă uitînd că sînt pe scenă, dialogurile au început să se desfășoare. Piesa „Mesajul" a fost răsplătită la sfîrșit cu vii aplauze.

Echipa de teatru a căminului cultural desfășoară o rodnică activitate fapt pentru care a făcut să fie prețuită nu numai în Pîncota ci și în alte comune din raion ca Horia, Pecica, Rovine.

Aici, pe această scenă au prins viață „Bunicul vîndut" în limba germană „Herghelierul" și „Lăliomfi" în limba maghiară „Zestrea Ilenuței", „Hîrbul cu leacuri" „O scrisoare pierdută" și „Revizorul" în limba romînă.

Numai în ultima perioadă echipa de teatru în limba maghiară și cea în limba germană au avut fiecare cîte 14 ieșiri în comunele învecinate.

Și echipele de dansuri își au locul lor mult căutat în programele culturale. La dansul tirolez, la polcă, la „bătuta" sau la „mărunțeaua", dansează laolaltă tineri romîni, maghiari și germani.

Tabloul acestor frumuseți îl complectează tinerii romi cu dansurile lor țigănești.

Tînărul Gheorghe Ardelean, neîntrecut la dansuri țigănești este însă și cel mai bun la căzăcească.

La teatru, cor, dansuri, participă peste 150 de tineri romîni, maghiari și germani. Cînd se lasă seara, începe activitatea căminului cultural. Aici îi întîlnești și pe inginerul agronom Herbei de la punctul agricol al comunei, ținînd conferințe despre „îngrijirea vitelor de prăsilă", „îngrijirea și păstrarea vinului" etc.

In întîmpinarea Congresului partidului, conducerea căminului și-a făcut un plan deosebit. In urma propunerilor secretarilor U.T.M. de la cooperativă, fabrica de mobilă „Răsăritul" gospodăria colectivă și de la școală au început pregătirile ansamblului tineretului cu program de cor, dansuri, orchestră, teatru.

Tovarășul Precupaș Gheorghe dirijorul corului a și început pregătirea cu „Codrule, frunză gălbină". Nu de altceva, dar nu se face să rămînă corul în urma celorlalți.

C. BUCUR
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Arad

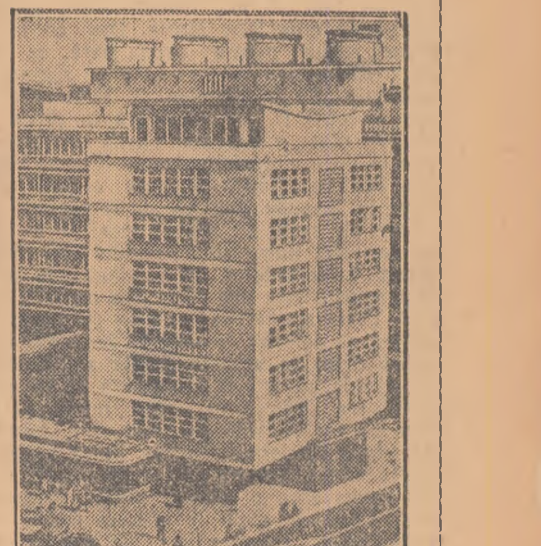
Imagini din țările de democrație populară

R. P. Chineză

Tineri studenți ai unui institut metalurgic examinînd cu atenție o mașină recent sosită din Uniunea Sovietică, în cadrul ajutorului acordat R. P. Chineze.

R. P. Polonă

Aceasta este o vedere parțială a noului magazin universal construit la Varșovia. Zilnic mii de cumpărători intră în acest magazin unde se fac în medie 30.000 de vînzări pe zi.

R. D. Germană

In regiunea Cottbus, în apropierea orașului Herzberg a fost construit noul sat Freileben unde locuiesc peste 500 de oameni. Iată în fotografie elevi ai școlii din acest sat într-unul din cercurile de studiu. Ei au la dispoziție toate mijloacele pentru a-și însuși învățătura în cele mai bune condițiuni.

Răsplata celor mai buni

Marți după-amiază a avut loc în sala Dalles din Capitală festivitatea înmînării premiilor echipelor clasate pe primele locuri în concursul pe țară al echipelor de teatru și brigăzilor artistice de agitație ale căminelor culturale, caselor de cultură și colțurilor roșii din G.A.C.

Au obținut premiul 1 echipele de teatru ale: casei raionale de cultură din Focșani și căminelor culturale din comunele Frunzaru, regiunea București, și Vlaha, regiunea Cluj. Casa raională de cultură din Sighet, regiunea Baia Mare și căminele culturale din comunele Orlat, regiunea Stalin, Piscu, regiunea Galați și Băneasa — București, au obținut premiul 2. Au fost acordate 6 premii 3 și 5 mențiuni. S-au acordat 10 premii pentru cei mai buni regizori și instructori ai echipelor de teatru și 20 de premii pentru cei mai buni interpreți.

Au obținut premiul 1 brigăzile artistice de agitație ale căminelor culturale din comunele Peretu, regiunea București și Răcăciuni, regiunea Bacău, precum și brigada artistică de agitație a casei raionale de cultură din Dorohoi, regiunea Suceava. Premiul 2 a fost obținut de brigăzile artistice de agitație ale căminelor culturale din comunele Dărmănești, regiunea Bacău, Feliceni, Regiunea Autonomă Maghiară și Dragodănești, regiunea Ploești, precum și de brigada artistică de agitație a casei raionale de cultură din Chișineu-Criș, regiunea Arad. Au fost acordate 6 premii 3 și 7 mențiuni. S-au acordat 8 premii pentru cei mai buni instructori și 3 premii pentru cei mai buni interpreți din brigăzile artistice de agitație.

Tov. C. Prisnea, prim locțiitor al ministrului Culturii, a felicitat pe premianți și le-a urat noi succese în activitatea lor viitoare.

(Agerpres)

Scriitorul A. G. Vaida în mijlocul instructorilor de pionieri

In sala Studio a Teatrului Național „I. L. Caragiale" a avut loc marți după-amiază o întîlnire a scriitorului A. G. Vaida cu instructorii de pionieri din Capitală, organizată de Comitetul orășenesc București al U.T.M.

Adunarea a fost deschisă de tov. M. Olteanu, prim secretar al Comitetului orășenesc București al U.T.M.

Scriitorul A. G. Vaida a vorbit instructorilor de pionieri despre „Lupta comuniștilor din închisoarea Doftana".

In încheierea întîlnirii, colectivul Teatrului Național „I. L. Caragiale" a prezentat piesa „Trestiile de aur" de Mioara Cremene.

(Agerpres)

Ora de educație fizică

Dinspre apa Borcei bătea un vînt rece, văduvind copacii de ultimile frunze aurii.

E frig... Incotoșmăniți în paltoane, cu fulare groase la gît, oamenii merg grăbiți. Unii se opresc pentru o clipă în fața aleei de lîngă Borcea și privesc oarecum mirați. Astăzi elevele clasei a XI-a a Școlii medii de fete din Călărași au oră de educație fizică.

Profesoara Nina Butuc le-a făcut azi o surpriză.

— Cîte din voi fetelor știți să aruncați sulița? Tăcere. Așa dar nici una. Nu-i nimic, după terminarea orei fiecare dintre voi va cunoaște elementele esențiale din tehnica aruncării suliței. Elevele sînt bucuroase. Cît ai fi de nepriceput în ale sportului, e imposibil să nu înveți cîte ceva cu această profesoară. Pasiunea cu care muncește, dorința ei de a face ca fiecare elevă să îndrăgească și să practice sportul te entuziasmează.

Deși a trecut de prima tinerețe, profesoara de educație fizică apucă voinicește sulița și o aruncă la zeci de metri. Rînd pe rînd, parcă stăpînite de dorința de a urma exemplul profesoarei lor, fetele învață să arunce cît mai bine sulița. Nu reușesc din prima încercare. Profesoara îi arată fiecăreia greșelile și felul cum pot fi înlăturate.

— Incercați din nou, le îndeamnă cu perseverență.

In celelalte ore de educație fizică elevele au învățat să alerge, să arunce greutatea corect, au învățat exerciții de gimnastică și multe altele.

In cadrul orelor de educație fizică și-au început activitatea sportivă multe eleve care astăzi sînt sportive cunoscute în întreaga regiune. Iată nu mai departe decît alergătoarea de cros Bîrz Maria. Deși cu sulița aruncă acum pentru prima oară, ea face parte din echipa care la faza pe regiune a crosului „Să întîmpinăm 7 Noiembrie“ a ocupat locul II. De asemenea în proba de 100 m. plat e cea mai bună din școală. Acesta nu e singurul exemplu. Comșa Maria e o bună gimnastă, Geageac e bună săritoare în lungime. Echipele de senioare și junioare ale școlii au ocupat locul II în faza pe regiunea București a crosului „Să întîmpinăm 7 Noiembrie“ iar voleibalistele școlii sînt printre cele mai bune din orașul Călărași. Toate aceste succese s-au putut realiza pentru că cele 60 de minute destinate educației fizice în această școală sînt folosite cu dibăcie, pentru că profesoara de educație fizică s-a străduit în fiecare minut să învețe pe elevele sale cîte ceva din „tainele“ diferitelor discipline sportive. Poate nu peste multă vreme, tinerele care acum învață pentru prima oară să arunce sulița vor deveni campioane ale școlii la această probă, sau poate chiar ale orașului, ale regiunii sau ale țării.

GH. NEAGU

PE URMELE MATERIALELOR NEPUBLICATE

Măsuri pentru o mai bună circulație

Linia ferată București-Roșiori taie la kilometrul 52 șoseaua. In acest loc se făcea de mult simțită nevoia unei bariere spre a se evita accidentele. De fapt o asemenea barieră cît și un canton erau de mult construite însă nu fuseseră puse în stare de funcționare.

Această sezisare făcută de un corespondent voluntar a fost adusă la cunoștința Direcției regionale C.F.R. București. In răspunsul primit din partea acestei direcții ni se comunică că au fost luate măsurile cuvenite. Bariera a fost pusă în stare de funcționare avînd și paza asigurată.

In canton au fost mutate aparate de semnalizare, telefon și sonerie care fac legătura cu stațiile Videle și Tîrnavele.

Cărți pentru pionieri și școlari

In Editura Tineretului au apărut de curînd noi volume pentru pionieri și școlari.

Dintre acestea fac parte cartea scriitorului englez Mark Twain „Prinț și cerșetor“, care înfățișează un tablou realist al Angliei secolului al 16-lea și volumul scriitorului german G. A. Burger „Uimitoarele călătorii și aventuri, pe uscat și pe apă, ale baronului von Münchhausen, așa cum obișnuia să le povestească el însuși, la un pahar de vin, prietenilor săi“.

Din opera maestrului Mihail Sadoveanu au văzut lumina tiparului două lucrări: „Raiul“, o culegere de povestiri vînătorești și „Printre gene“ care cuprinde amintiri din copilăria scriitorului, precum și istorisiri din viața copiilor.

(Agerpres)

Utemistul Păcuraru Alexandru de la uzinele „Ernst Thällman“ din Orașul Stalin, lucrează la o mașină sovietică de frezat. In cinstea Congresului partidului el realizează zilnic cîte două norme.

Foto: R. COSTIN

Expoziția agricolă a regiunii Cluj

Expozițiile agricole constituie o adevărată școală pentru țăranii muncitori, un minunat prilej de însușire a agrotehnicii înaintate, de popularizare a experienței fruntașilor recoltelor bogate. Iată în fotografie, un aspect de la Expoziția agricolă a regiunii Cluj.

In spatele tradiției de grupă fruntașă

Grupa 210 de la Facultatea de mecanizare a agriculturii a Institutului agronomic din Craiova a fost în toți anii una din grupele fruntașe. Pînă în anul III era fruntașă pe an și chiar pe facultate. Explicația era simplă: în această grupă se formase un colectiv bine sudat, pe care-l interesa tot ce face unul sau altul din membrii săi. Cu greutățile se luptau cu toții, iar la succese se bucurau împreună. Organizatorul grupei era unul dintre cei mai buni studenți și un bun conducător al grupei.

Iată însă că anul trecut grupa a avut la sfîrșitul anului 8 restanțieri. Care a fost motivul?

Studenții au rămas aceiași. Că materiile au fost mai grele, acesta este un lucru normal. Dar nici studenții n-au stat pe loc; cu fiecare an s-au adăugat cunoștințelor lor altele noi și odată cu aceasta a crescut și posibilitatea lor de înțelegere. A intervenit însă aici un lucru care nu exista înainte și care, în parte, este explicabil. Opinia colectivului a slăbit, a scăzut interesul grupei pentru activitatea fiecărui membru al său; fiecare student se preocupa numai de păsurile sale. Nu s-ar putea spune că nu știau nimic unul de altul; știau, dar tăceau și tăcerea era pornită de sus, de la triunghiul grupei. Organizatorul U.T.M., Grigore Tomescu, tăcea. Și chiar dacă ar fi vorbit, n-ar fi avut autoritatea morală să ceară să fie ascultat; rămăsese prea mult în urma celor mai buni studenți. Acțiunile pe care în calitate de organizator de grupă le mai ducea nu-i cereau o autoritate prea mare. Abonamentele, mobilizările la diverse adunări și acțiuni, o ședință de grupă, sînt lucruri pe care le poate face orice utemist. Responsabilul profesional, Florian Badea, un student de altfel bun, se ocupa și el doar să treacă în condică absențele la cursuri și seminarii, iar responsabilul sindical — cu cotizațiile.

Incercarea de a afla măcar despre o singură discuție comună a triunghiului de grupă asupra unei anumite situații, a problemei învățăturii studenților, a rămas fără rezultate. Florian Badea nu-și amintește despre nici o asemenea discuție. Și cîte probleme nu ar fi fost de discutat!

Despre un fost colectiv bine sudat care s-a despărțit în două grupe extreme — grupa celor fruntași cu calificative în majoritate „foarte bine“ și „bine“ și grupa restanțierilor — s-ar fi putut discuta lucruri deosebit de interesante. S-ar fi putut afla cu această ocazie de ce Gheorghe Mărculescu și alții ca el — a obținut pe primul semestru numai calificative de „foarte bine“ și „bine“, iar pe semestrul doi a rămas restanțier. O asemenea dezbatere ar fi scos la iveală cauzele slăbirii colectivului și aflînd cauzele, în mod firesc, s-ar fi ridicat și problema măsurilor pe care triunghiul le-ar fi putut lua pentru readucerea în colectiv a vechii atmosfere de muncă. Sau faptul că numai doi studenți fac parte din cercul științific n-ar fi fost un punct de plecare într-o discuție despre pasiune, despre interes pentru cercetări și despre lupta împotriva mediocrității? Desigur că ar fi fost — și triunghiul grupei era destul de capabil să organizeze asemenea discuție. Că nu s-a organizat, aceasta se datorește noii „teorii“ pe care triunghiul a adoptat-o în activitatea sa: „treaba fiecăruia ce face“.

Și triunghiul a „acționat“ în toate problemele pe care le ridică un colectiv studențesc conform acestei „teorii“.

Treaba fiecăruia ce citește și cît citește, unde se plimbă și cît se plimbă, dacă se duce [illegible] nu la spectacole. Studenții și-au găsit [illegible] scuză: n-avem timp. Ar fi interesant de făcut o statistică a cărților citite de studenți în ultimul an. Răspunsul ar fi probabil același la fiecare student: am citit ceva, dar în vacanță.

Ar fi greșit să tragem concluzia că studenții acestei grupe, mai toți utemiști, sînt lipsiți de ceea ce se cheamă conștiință, că învață numai dacă sînt împinși de la spate, citesc numai dacă sînt puși să facă recenzii, își pierd timpul hoinărind dacă nu sînt atrași în acțiuni colective. Fiecare are viața sa personală, nu poate fi obligat să învețe în colectiv, să se plimbe tot timpul în colectiv, să citească ce i se cere, să vadă spectacole numai cu grupa. Dar, de la încrederea pe care trebuie s-o aibă triunghiul grupei în conștiinciozitatea cu care fiecare student își duce activitatea independent, de la principiul respectării vieții personale și încrederea că fiecare student știe să-și folosească timpul chibzuit, și pînă la a ignora rolul pe care îl are colectivul în coordonarea mai bună a acestor lucruri — cum a făcut el — este o mare deosebire. Nu trebuie să impui neapărat studenților să învețe în săli de lectură, la cămin, să învețe în colectiv, dar să-i controlezi cum învață, asta este de acum o cerință. Increderea nu exclude controlul. Aceasta cu atît mai mult cu cît prin control studentul poate fi ajutat atunci cînd nu înțelege, cînd nu știe sau cînd a făcut ceva și a făcut prost.

Mergînd mai departe, discuțiile asupra unor cărți, sau o discuție asupra ceea ce ar trebui citit și cum să-și împartă studenții timpul liber n-ar fi însemnat nicidecum că triunghiul impunea studenților obligativitatea să citească și ce să citească, sau le impunea un anumit program tip de activitate. O asemenea discuție însă le-ar fi sugerat măcar ideea că și în fața agronomului viața va ridica probleme complexe, care îi vor cere cunoștințe în diferite domenii și nu numai probleme de specialitate, care să poată fi rezolvate numai cu cunoștințe de specialitate. Mai mult, le-ar fi stîrnit interesul și deci voința de a trece peste „n-am timp“.

Nu sînt acestea lucruri noi, spuse acum pentru prima oară, necunoscute de triunghiul grupei. Sînt însă lucruri uitate de care și-au amintit la sfîrșit de an, la examene, în fața unei situații iremediabile atunci. Au constatat că în grupă nu se mai învață cum se învăța, că sub masca tradiției de grupă fruntașă lucrurile au fost lăsate să meargă de la sine, că organizatorul grupei n-a învățat și a rămas restanțier.

Și dacă totuși aceste lucruri cunoscute sînt amintite aici, acum, așa de tîrziu, aceasta s-a făcut doar pentru a ajuta noul triunghi al grupei. Prevenit acum, nu mult după începutul activității sale, noul triunghi nu se va ascunde și el în spatele tradiției de grupă fruntașă, ci va interveni la timp, atunci cînd se simte nevoia, împreună cu colectivul grupei.

LUCREȚIA LUSTIG

CĂLĂTORIND PRIN DOBROGEA

Pe urmele lui Ion Ionescu de la Brad

Cu 100 de ani în urmă, Ion Ionescu de la Brad, primul agronom romîn, publica în revista „Journal de Constantinople“ o serie de articole reunite sub titlul comun „O excursie agricolă în Dobrogea“. Dureros impresionat de aspectul sub care se prezenta ținutul Dobrogei, Ion Ionescu de la Brad arăta cititorilor că **„lucrările lumii vechi sînt în ruină“, că „lucrările lumii noi n-au început încă“,** și că peste tot călătorul observă **„o stare de stagnare a activității obștești“.**

Această stare de lucruri a rămas multă vreme neschimbată.

Anii au trecut.. Ca în toată țara, pe întreg cuprinsul Dobrogei au înflorit în anii puterii populare mugurii unei vieți noi. Starea de lucruri constatată în urmă cu un veac de Ion Ionescu de la Brad s-a schimbat fundamental — au schimbat-o oamenii muncii stăpîni pe țara lor, sub conducerea partidului.

Zilele trecute, cu o hartă în mînă, am pornit într-o mașină deschisă să cercetăm meleagurile dobrogene, acelea pe care în urmă cu un veac le-a vizitat întemeietorul științei agronomice romînești — Ion Ionescu de la Brad.

Artere de comunicații și noi așezări

Drumurile de altădată, complect impracticabile în timpul ploilor, s-au transformat în ultimii ani în artere de comunicație importante, pe care camioane încărcate cu strunguri, motoare, macarale, scînduri, cărămidă, ciment, profile de fier, saci cu grîu sau baloturi de stofe, mișună ca într-un furnicar uriaș.

Pe vremuri puteau fi numărați pe degete locuitorii din Comana sau Darabani care văzuseră orașul Constanța, plaja, marea; 50 de km. însemna drum lung, cale de cîteva zile. Astăzi, în timpul lor liber, muncitorii care lucrează la gospodăria agricolă de stat se duc deseori în timpul verii, cu mașinile gospodăriei, să facă plajă la Vasile Roaită.

Plecînd în excursie agricolă prin Dobrogea, Ion Ionescu de la Brad s-a înarmat cu cea mai nouă hartă de care dispunea imperiul otoman. Nu mică i-a fost surprinderea cînd, respectînd întocmai indicațiile hărții, nu reușea să identifice decît un sfert din satele notate. Restul erau dispărute.

Nici astăzi hărțile nu satisfac pe deplin exigența călătorului care întreprinde o excursie prin Dobrogea; însă aceasta în alt sens. Ieșind într-o noapte cu mașina din Medgidia și străbătînd cîțiva kilometri pe șoseaua asfaltată care duce spre Constanța, am scos o hartă din buzunar și am început să caut, la lumina lanternei, denumirea orașului învecinat. Pe hartă — nici un fel de semn. Și totuși, vedeam cu ochii mei în apropiere de Medgidia lumini puternice, multe și dese, răspîndite pe o mare suprafață, lumini care nu puteau indica decît prezența unui oraș. Am cerut sprijinul șoferului — un bun cunoscător al acestor meleaguri.

— Nu e oraș — mi-a răspuns dînsul, cu aerul omului care dă un răspuns obișnuit — e noua fabrică „Cimentul Păcii“, care-i cît un oraș.

De Topraisar ne-am apropiat ziua. Harta indica satul Topraisar. Incă de la cîțiva kilometri i-am văzut castelul de apă înalt, blocurile mari, magaziile de înălțimea plopilor. Canalizare, blocuri confortabile, sbîrnîitul telefoanelor, difuzoare, turisme, motociclete și biciclete, baie centrală, personal medical și sanitar — toate acestea nu formează oare însușirile unui oraș? Nu degeaba, ignorînd părerile cartografilor, cetățenii Topraisarului denumesc o parte a localității lor „Orașul Nou“ și nu „Satul Nou“. Această numire a devenit familiară nu numai pentru Topraisar, Medgidia, Cerna Vodă, Cobadin, ci și pentru localități care pînă acum cîțiva ani nu erau considerate măcar... comune.

Păduri și apă bună

Dobrogea e o denumire foarte veche care cu timpul căpătase înțelesul de „Țară fără păduri“. Așa-și imaginau Dobrogea, pînă nu de mult, chiar și cei care nu cunoșteau înțelesul numelui ei. Dar, de cîțiva ani încoace, traducerea acestei denumiri începe să-și piardă sensul. Azi perdele forestiere și plantații silvice taie Dobrogea în lung și-n lat, mărindu-și suprafața cu fiecare an.

De obicei, țăranii muncitori de prin părțile locului dau explicații despre pădurea cea tînără, sau cea „bătrînă“, cea de lîngă sat sau din capătul satului, cea de la șosea sau de lîngă drumul negru.

Lungimea perdelelor de protecție plantate numai în gospodăriile agricole colective în această toamnă atinge 1.700 km. De 8 ori distanța dintre București și Constanța! In toată regiunea s-au plantat în anii primului nostru plan cincinal, 4.400 km. de perdele de protecție.

Plantațiile din Dobrogea sînt încă tinere. Poate că unii specialiști silvici nici nu le vor considera drept păduri. Pămîntul Dobrogei însă, ars secole de-a rîndul de văpaia soarelui, are nevoie de ele. Acum tăria vînturilor dobrogene e mai mică, iar cantitatea de umezeală pe care o păstrează pămîntul în timpul verii e mult mai mare.

Umezeală! Apă! Cîte chinuri și lipsuri ale populației băștinașe nu-s legate de aceste cuvinte!

„După o lună de călătorie în această regiune fertilă—scria Ion Ionescu de la Brad — m-am convins că lipsa ei de căpetenie e apa, așa încît orice îmbunătățire a agriculturii atîrnă de mijlocul de a avea apă multă și fără cheltuială. In momentul de față apa se scoate din puțuri și se folosește mai mult pentru vite“.

Metoda de a scoate apa din puț era identică cu cea a felahilor egipteni din antichitate. **„Se înhamă un cal la un manej alcătuit din patru brațe — scrie în continuare Ion Ionescu de la Brad — acesta învîrtindu-se răsucește în jurul axului vertical, pus în legătură cu cele patru brațe, o funie la capătul căreia se află un burduf de piele“.**

Această metodă de a scoate apa, cu mici modificări — măgarul în locul calului și căldarea în locul burdufului — a ajuns pînă aproape în zilele noastre. Incă acum cîțiva ani se putea auzi des în Dobrogea că o fată nu se poate mărita pînă n-are în curte un măgar și o frînghie. Altfel cum ar putea să facă rost de apă pentru gospodărie?!

Dar puterea populară a adus și în Dobrogea luminile unei vieți noi. Au venit sondori din Valea Prahovei și au început forarea pămîntului; au venit apoi instalatori care au legat sondele de casele oamenilor prin conducte. Acum printr-o simplă răsucire de robinet problema apei este rezolvată!

Conductele de apă nu sînt instalate numai în casele oamenilor. In unele gospodării, conductele de apă pătrund pînă în grajduri le cailor sau cocinele porcilor. Ingrijitorii de cai, de vaci sau de porci din gospodăria de stat Ciocîrlia întorc robinetul așezat în fiecare grajd și apa cristalină țîșnește cu putere în vasele așezate dedesubt.

La gospodăria de stat Lanuri, apa se scoate de la 488 m. adîncime (aproape jumătate de kilometru!) Dar pentru scoaterea ei, omul n-are nevoie de maneje. Aci în serviciul omului a fost „înhămat“ vîntul. O roată metalică mînată de vînt se învîrte ziua și noaptea deasupra puțului. Puternica forță eoliană face ca stratul de apă care a stat milenii dedesubtul pămîntului dobrogean să iasă în sfîrșit la lumina zilei, să servească oamenilor.

Mii de hectare din Dobrogea sînt irigate astăzi cu apa scoasă de motopompe. Numai în gospodăria de stat Pietroiu 400 hectare de grădină au fost „stropite“ de ploaia artificială, (cu agregate confecționate în țara noastră). 29.700 kg de vinete s-au scos aci la un hectar, în loc de 5.000 cît a fost planificat. 16.000 kg. de ardei — realizat la hectar — în loc de 7.000 — planificat.

Rodul pămîntului și mașini pentru strîngerea lui

„In Dobrogea — scria Ion Ionescu de la Brad — găsirea mijloacelor de a scăpa de gunoi e o grijă zilnică. Țăranii îl adună in mijlocul satului și îl ard... prea mică parte este destinată arăturilor făcute de puțini locuitori ai satului. Aceștia cultivă numai cereale: grîu și orz, pe care le seamănă în locuri lăsate apoi pentru pășune“. Cu alte cuvinte, pe de o parte transformarea pămîntului arabil în pășuni, care devenea neproductiv cu timpul, iar pe de altă parte strîngerea unei singure recolte de pe aceeași suprafață de pămînt în decurs de cîțiva ani.

Azi pămîntul Dobrogei este cultivat în mod rațional, pe el se aplică nu numai îngrășăminte naturale, dar și îngrășăminte minerale. Azi pășunile neproductive sînt arate și redate agriculturii; de pe aceeași suprafață de pămînt se scot chiar două recolte pe an. De pildă, se cultivă întîi secară pentru masă verde; se cosește și se însilozează asigurîndu-se vitelor hrană suculentă chiar și atunci cînd pămîntul este acoperit cu zăpadă. Apoi, se seamănă porumb pentru boabe. Porumbul semănat, întreținut după reguli agrotehnice speciale, ajunge din urmă porumbul semănat mai de vreme și dă o recoltă de trei tone la hectar. Asemenea porumb poate fi văzut și în gospodăria agricolă de stat „Costache Burcă“, care a avut culturi duble pe o suprafață de aproape 400 hectare, la Lunca-Baia, Fetești, Jegălia etc.

...„**Producția grîului de primăvară** — scria Ion Ionescu de la Brad — (cultura grîului de toamnă era părăsită n.n.) **dă 5-6 boabe la una de sămînță“.** Azi, în gospodăriile agricole colective și mai ales în gospodăriile agricole de stat din Dobrogea producția medie a grîului e de 12 boabe la unul de sămînță. La gospodăria de stat Pietroiu s-au obținut în acest an 27 boabe de grîu la unul de sămînță.

Rodul ogoarelor, al muncii oamenilor este strîns astăzi cu multă grijă. Pe vremea cînd Dobrogea era împărțită din punct de vedere administrativ în „casale“ guvernate de „mudiri“, o parte din culturile agricole se prăpădeau în cîmp pentru că lipseau brațele de muncă sau, după cum se exprimă Ion Ionescu de la Brad, **„natura a lipsit această regiune de secerători“.**

In anii primului plan cincinal, „secerători“ au început să fie găsiți, la noi în țară sau în țările vecine, prietene. In Dobrogea au venit în ultimii ani nenumărați „secerători“ și „cosași“ — sute și chiar mii — mînați de motoare. Au sosit tractoare, apoi combinele autopropulsate S-4; au sosit autocositoarele K.S.-10, care dintr-o singură mișcare a brațului, taie o brazdă lată de 10 metri; au venit combinele pentru recoltarea mecanică a porumbului.

Inflorește o viață nouă

„Aproape întreaga populație a acestei frumoase țări — scria Ion Ionescu de la Brad — este compusă din oameni lipsiți de patrie și de mijloace de existență“. Astăzi, Dobrogea este locul de baștină a mii și mii de oameni de diferite naționalități, romîni, bulgari, turci, armeni sau lipoveni, care locuiesc pe pămîntul ei roditor.

Cel care din curiozitate s-a uitat pe statele de plată ale tractoriștilor și pontatorilor din diferite unități agricole de stat din Dobrogea, sau la bonurile de lucru ale fierarilor, strungarilor (Drăgan Ștefan, Milovan Alexandru, Chirilă Gheorghe — S.M.T Topraisar, Iordache Ion — S.M.T.-Hagieni, Tudor Voicu G.A.S. „Costache Burcă“ etc.) și a văzut că acești oameni cîștigă între 2.000-4.200 lei pe lună își dă seama că mijloacele de existență ale oamenilor muncii din Dobrogea de azi corespund pe de-a-ntregul muncii depuse de fiecare. Țăranii colectiviști din Cuza Vodă, Castelu sau Agigea primesc mii și mii de kilograme cereale — răsplată a zilelor-muncă — efectuate.

Nu e de mirare deci că apariția acestor noi mijloace de existență a impus și apariția unor noi mărfuri în comerțul dobrogean.

Pe vremuri, marfa cea mai căutată erau... lipitorile! Intr-adevăr, medicina rudimentară care se practica în trecut întrebuința foarte mult lipitorile. Era singura marfă care-și mărea greutatea în timpul depozitării — prin creșterea lipitorilor. **„Comerțul cu această marfă este cel mai productiv și nu arareori** — scria Ion Ionescu de la Brad — **se pot vedea 200 chile de lipitori la o singură încărcătură“.**

Azi în cooperativele sătești din Dobrogea găsești mărfurile cele mai variate, începînd cu ceasuri și biciclete și terminînd cu mătăsuri și produse cosmetice și farmaceutice — toate în sortimente variate, cerute de localnici, iar numărul magazinelor a crescut atît de mult, încît deseori se întîmplă să întîlnești în curțile gospodăriilor agricole de stat și S.M.T.-urilor magazine diferite pentru aprovizionarea salariaților unităților respective.

Cutreierînd ținutul vechii Dobrogi, Ion Ionescu de la Brad îndrăznea să afirme că întrezărea un imens viitor, mai bun, rezervat acestui ținut. Oameni ca fostul tractorist și actualul inginer de exploatare Ion D. Nicolae (gospodăria de stat Pietroiu), ca șeful de brigadă Condurache Tudor (gospodăria de stat Ciocîrlia), care timp de două luni a lucrat singur la patru tractoare (utilizîndu-le ca motoare stabile), ca sudorul fruntaș Barbu Nicolae de la gospodăria de stat „Costache Burcă“ — oamenii aceștia, care se numără cu miile în întreaga Dobroge, sînt constructori ai vieții noi din țara noastră, făuritorii visurilor de bunăstare exprimate în urmă cu un veac de Ion Ionescu de la Brad.

Anii primului nostru plan cincinal au trezit și în Dobrogea, ca de altfel pe tot cuprinsul țării, zori de viață nouă. Visul lui Ion Ionescu de la Brad, ca și al altor patrioți romîni, devine în anii puterii populare adevărată realitate.

Ing. agronom AL. FLEGON

Oameni de preț

Negura nopții sălășluia încă peste satul ce abia se trezea, cînd pe aleea ce leagă ferma zootehnică a gospodăriei agricole colective „Filimon Sîrbu“ de satul Călărașii Vechi își făcură apariția doi tineri care, sub ploaia ce le șfichiuia fețele, înaintau posomorîți, agale. Un localnic de pe ulița principală, privind acele unui ceasornic, ți-ar fi spus fără greș cine sînt cei doi călători. S-au scurs mai bine de doi ani de cînd utemistul Nicu Mandache și cu Dumitru Bogdan, lucrînd ca crescători de cai în brigada zootehnică a gospodăriei, trec cu o precizie aproape matematică pe ulița principală spre fermă în fiecare dimineață, la ora 5.

Azi, amîndoi erau supărați. De la copiii mici de școală și pînă la cei mai în vîrstă consăteni, cu toții fuseseră în ajun martorii înfrîngerii pe care o suferiseră cei doi tineri în concursul de călărie. Despre același lucru vorbeau și ei acum și cu toate că mai discutaseră de cîteva ori, nu reușiseră să cadă de acord asupra adevăratei cauze a insuccesului. Utemistul Nicu Mandache încălecînd pe armăsarul Furtună, favoritul concursului nu reușise să conducă decît în prima tură. Intrucît în a doua armăsarul zărind în marginea pistei pe ceilalți cai ai gospodăriei nu mai vru să alerge. Acum el susținea că numai caii sînt cauza insuccesului pe cînd Dumitru Bogdan care reușise să se claseze pe locul II, susținea dimpotrivă că insuccesul își avea cauza în lipsa de îndemînare a călăreților în conducerea cailor în cursă.

In momentul cînd brigadierul sosi, împreună cu ceilalți dădură și ei buzna în „birou“. Și dacă în ajun fiind încă favoriții zilei, toți le dăduseră întîietatea, cu toate că veniseră mai tîrziu, azi intenția lor de a lua primii bonurile se lovi de o replică îndîrjită. Primul care sări la ei fu specialistul în creșterea vițeilor, utemistul Nicu Petcu, un tînăr mărunțel, care la prima vedere arăta de parcă ar fi intrat pe jumătate în cizmele lui de cauciuc.

— Hei, flăcăilor, luați-o mai ușor. Ori voi faceți ta man ca ăia din proverb: La plăcinte înainte, la război înapoi! La grăunțe dați buzna primii, în schimb la concurs sînteți cei din urmă. Vorbele ironice ale lui Petcu au stîrnit hohote de rîs. Nicu Mandache, înroșindu-se de mînie și rușine, nu pierdu prilejul să se ia la harță.

— Voi vorbiți, măi văcarilor? Ce știți voi?

— Ba s-avem iertare — sări în apărare utemistul Nicu Ganea, unul din cei doi frați crescători de oi. Sîntem noi văcari și ciobani, dacă vrei să ne spui așa dar munca noastră nu-i chiar așa de lipsită de însemnătate pentru gospodărie. De la 892 de oi pe care le-am îngrijit noi anul ăsta, gospodăria a încasat pînă acum peste 47.000 lei, sau nu? A încasat. Asta ca să nu mai vorbim de cei 8.000 lei încasați din vînzarea mieilor sau de lîna pe care au primit-o toți colectiviștii și pe care ai primit-o și tu. Așa că, mai ușurel cu... „văcarilor!“.

— Da, da, așa-i. Parcă noi ăi de la vaci — se amestecă în vorbă un copilandru la vreo 15 ani, îmbrăcat într-o haină mare care în nici un caz nu fusese făcută pe măsura sa — noi n-am adus anul ăsta gospodăriei 68.000 de lei? E drept că noi tinerii nu facem decît să îngrijim de cei 33 viței, dar prin munca noastră am pus și noi umărul la asta. Eu zic..

Dar n-apucă să spună ce are de zis că Petcu i-o luă înainte.

— Ai văzut Mandache ce facem noi cei care îngrijim oile și vacile gospodăriei? Voi însă ce faceți? Cît e ziulica de mare îndopați caii cu ovăz și tot nu-s buni de nimic.

Asta n-o mai putu răbda nici pașnicul Dumitru Bogdan.

— Caii noștri nu sînt buni de nimic? Adică cum vine asta? N-aveți dreptul să spuneți așa ceva. Că voi ați obținut venituri mari, e adevărat, dar tot atît de adevărat e că și caii gospodăriei noastre sînt cei mai buni din raion. Noi

Dar nici el n-apucă să-și termine vorba că sfada fu curmată cu autoritate de comunistul Gheorghe T. Gheorghe, brigadierul brigăzii zootehnice care, terminînd întocmirea bonurilor, îi luă la muștruluit.

— S-a încins ovăzul în voi mînjilor? Ce, n-aveți altceva mai bun de făcut? Lucrurile astea o să le discutăm noi altă dată și mai cu rost.

Burzuluiți, toți plecară spre locurile de muncă. Mai ambițios însă din fire, Petcu nu pierdu prilejul ca din ușa grajdului să le mai strige cu răutate.

— Mîrțogarilor!

Mandache și Bogdan nu-l învredniciră însă cu nici un răspuns. După ce cărară și dădură ovăz cailor, se apucară de țesălatul lor. Munciră așa o vreme cînd într-un tîrziu țesălînd doi cai alăturați Bogdan redeschise iar discuția.

— Au dreptate măi Mandache, oameni de nimic, aia sîntem.

— Ba n-ai de loc dreptate Bogdane. Eu nu mă socot om de nimic, iar caii noștri sînt foarte buni.

— Are dreptate Mandache, caii gospodăriei sînt într-adevăr buni, iar cei 50 cai pe care-i aveți voi în primire sînt și mai buni.

Surprinși, cei doi întoarseră privirea și nu mică le fu rușinea cînd văzură în spatele lor rezemat de un parmalîc pe utemistul Nicolae Florea, inginerul gospodăriei.

— Nu caii pe care i-ați îngrijit voi au luat la expoziția raională de anul trecut premiul I? Nu pe caii gospodăriei noastre ați încălecat voi în concursul raional de călărie cînd ați luat premiul I? Sau acum dacă ați suferit o înfrîngere, caii nu mai sînt buni de nimic? Nu, caii gospodăriei noastre sînt într-adevăr cei mai buni și nu întîmplător instituțiile de stat și alte gospodării colective vin să contracteze cu noi cai pentru reproducție. Secția de tineret cabalin este mîndria gospodăriei noastre, iar voi cei care o aveți în primire trebuie să fiți mîndri de asta. Și apoi nici în ceea ce privește aprecierea muncii tinerilor de la oi și vaci nu aveți dreptate. E drept că se mai găsesc unii care le spun „văcari“ și „ciobani“. Ei nu-i iau însă în seamă și-și văd de treabă.

La auzul acestor cuvinte cei doi tineri își plecară în pămînt privirile, rușinați.

— Ei au o muncă grea și de mare răspundere, continuă inginerul. Atît oile cît și viteii sînt animale plăpînde și cer o mare îngrijire. Vă aduceți aminte cînd pe primăvară Petcu a stat și a îngrijit zi și noapte o săptămînă încheiată doi viței fătați anapoda? Nu e frumos să vă jigniți tovarășii.

— Tovarășe inginer, dar noi nu sîntem vinovați. Ei au început...

— Știu, mi-a povestit brigadierul. Dar voi puteați judeca mai sănătos. Nimeni nu e văcar, grăjdar sau porcar. Toți sîntem colectiviști și la locurile noastre de muncă care ne-au fost încredințate trebuie să ne facem datoria. Pe viitor cred că nu se va mai întîmpla așa ceva.

— V-o promitem tovarășe inginer iar caii îi vom struni să nu ne mai facă de rîs.

— Aveți și azi dresaj?

— Da, vom încerca să-l învățăm la călărie pe unul din cei trei armăsari contractați cu statul.

— Aș vrea să asist și eu.

Peste cîteva minute în padocul din fața grajdului fu scos un armăsar tînăr. Bogdan îl conducea cu coarda în vreme ce Mandache încerca să se țină pe spatele lui. Incerca, pentru că de fapt de cîte ori îl încăleca, armăsarul se ridica în două picioare și îl zvîrlea jos ca pe o minge. Tinerii nu se dădură însă bătuți și continuară mai îndîrjiți munca. In vremea aceasta pe corlățile padocului alături de inginer se adunaseră o sumedenie de tineri care nu mai conteneau cu lauda la adresa celor doi îndrăzneți călăreți. Cei care aduceau însă cuvintele cele mai frumoase de laudă erau chiar utemistul Nicu Petcu, frații Ganea și Pompiliu Apostol. Petcu mai îndrăzneț chiar, se apropie de inginer.

— Ăștia odată cai tovarășe inginer. Cu așa cai și cu așa călăreți eu aș avea curaj să merg la cel mai mare concurs. Inginerul îi aruncă o privire mirată și-l întrebă surprins.

— Păi parcă acum cîteva ore spuneai cu totul altceva? Nu strigai tu după ei mîrțogari și oameni de nimic?

— Am zis și eu așa. Eram necăjit.. Pînă acum de cîte ori ne întîlneam cu cei din Cuza Vodă sau din Ceacul rîdeam de ei că au rămas de căruță cu caii lor. Acum să vezi ce-or să mai rîdă ei de noi. Dar nu-i nimic. Băieții noștri, tovarășe inginer, nu se vor da bătuți.

Și parcă spre a-i confirma cele spuse, armăsarul, ostenit și plin de spume se supuse și o porni într-un galop întins, în strigătele de bucurie ale celor prezenți, purtînd în spate pe utemistul Nicu Mandache, nu mai puțin ostenit și transpirat.

ION ȘERBU

Ne scriu tinerii corespondenţi despre munca şi viaţa minerilor

Munca mea este bine răsplătită

Dragi tovarăşi,

Sînt responsabilul unei brigăzi de tineret din sectorul I al minei Petrila. In aceste zile ne străduim şi noi să ne aducem partea de contribuţie la realizarea celor 30.000 tone de cărbune peste plan.

Brigada noastră a reuşit să-şi perfecţioneze sistemul de lucru. De aceea, succesele cresc mereu şi tot de aceea cresc şi salariile noastre.

Salariile pe care le-am luat eu în ultimile trei luni totalizează suma de 8.600 lei. Din banii aceştia mi-am cumpărat o bicicletă, un ceas de mînă (de 1.800 lei), 3 perechi de cizme, 2 costume, stofă (de 300 lei metru) pentru un palton, îmbrăcăminte pentru soţie şi multe altele.

Sînt foarte bucuros că munca mea este atît de bine răsplătită.

Cu salutări tovărăşeşti,

NEAGU GHEORGHE
Petrila

Primim la redacţie multe scrisori de la tinerii mineri şi de la corespondenţii din localităţile miniere. Unele scrisori ne semnalează lipsuri care frînează activitatea minerilor. Dar cele mai multe vorbesc despre dragostea de muncă a tinerilor mineri.

Publicăm mai jos cîteva din aceste scrisori.

Indrăzneală şi muncă organizată

Nu de mult, la sectorul I al minei Uricani a luat fiinţă o nouă brigadă de tineret.

Smin Onisie a fost ales responsabil al brigăzii, cu toate că nu e miner de multă vreme. El are însă multă iniţiativă şi a ajuns destul de priceput în ale mineritului.

Indrăzneala acestei brigăzi s-a dovedit de la bun început, atunci cînd şi-a ales ca loc de muncă un abataj care era înainte slab productiv.

Cu chibzuinţă, cu pricepere, brigada lui Smin Onisie a refăcut în scurt timp abatajul, apoi a organizat munca în vederea unei producţii normale de cărbune.

Brigada lui Smin nu s-a mulţumit numai cu îndeplinirea planului ci a extras cu 12 la sută mai mult cărbune peste planul primei decade a lunii.

Corespondent
ION BOHOLT

Pe marginea unei construcţii defecte

La mina Lonea III, noul circuit de la suprafaţă, lucrat de Intreprinderea de construcţii miniere şi montaje, funcţionează cu foarte multe defecţiuni, care împiedică îndeplinirea graficului de transport şi eşalonarea puşcărilor în abataj.

De aceea, eu aş vrea să spun despre conducerea acestei întreprinderi cîteva cuvinte:

Unde-o fi I.C.M.M.-ul
să-şi privească-acum lucrarea?
(Nici n-o terminară bine şi cerură
finanţarea)
Ei ştiu lucruri bune a face
cînd depun tot interesul
Dar lucrînd de mîntuială
ne-au turtit acuma fesul.
De-a intrat pe circuit vagonetul plin sau gol
Musai trebuie să facă undeva
un „carambol"
Şi-l ridică şase oameni
cu păluga ori smucit
Adresînd cîte-o „urare"
celor ce l-au construit

Corespondent
ION DRAGOMIR

Predau cu drag cotele datorate statului

In întrecerea desfăşurată în cinstea celui de al II-lea Congres al P.M.R., oamenii muncii de pe ogoarele Regiunii Autonome Maghiare îşi îndeplinesc cu cinste obligaţiile faţă de stat. In raionul Tg. Mureş planul anual de colectare la lapte de vacă a fost realizat în întregime, atît de unităţile socialiste ale agriculturii cît şi de ţăranii muncitori cu gospodării individuale. Ţăranii muncitori din comunele Sîntioana, Pănet, Dumbrăvioara şi Gheorghe-Doja şi-au îndeplinit primii sarcinile ce le reveneau din planul anual de colectare a laptelui.

Pe întreaga regiune planul de colectare a laptelui a fost realizat în proporţie de 92,4 la sută.

La predarea cotelor de carne s-au obţinut realizări însemnate în raioanele Sîngeorgiu de Pădure, Reghin şi Topliţa. De asemenea, în raionul Sîngeorgiu de Pădure planul de colectare a porumbului a fost îndeplinit în proporţie de peste 90 la sută.

DOUĂ FILE DE JURNAL

1 decembrie 1954

Inceput de iarnă. Fulgi sfioşi de zăpadă se împletesc în aerul rece. Se pare că ziua aceasta are în ea ceva sărbătoresc. Să fie oare faptul că planul anual de producţie la sectorul IV a fost îndeplinit cu 30 de zile mai de vreme? De ce nu?

Pentru cei de la sectorul IV al minei Vulcan ziua de astăzi este într-adevăr o sărbătoare. Tehnicianul David Vasile emoţionat, la adunarea minerilor din sectorul IV a vorbit cam în dezordine, însă din suflet.

— Am muncit cu toţii, am ştiut să folosim utilajele moderne cu care a fost înzestrat sectorul nostru. Minerii sectorului au învăţat să lucreze după metode înaintate... Graficul ciclic, da asta este o metodă minunată... Vedeţi cîte se pot face atunci cînd există preocupare ?!

A mai spus el şi alte lucruri, apoi a propus colectivului să-şi ia angajamentul ca planul de producţie pe anul 1955 să fie îndeplinit la 1 noiembrie 1955.

Propunerea a fost acceptată pe loc. Ba au izbucnit chiar aplauze. Simţind imboldul entuziasmului, fanfara minerilor care se afla aici „pentru orice eventualitate" a dezlănţuit un marş vesel şi atît de puternic încît un tovarăş de la „Radio" făcea semne disperate din mîini către fanfară să nu mai facă atîta scandal... că-i încurcă lui socotelile...

22 octombrie 1955

Minerii sectorului IV al minei Vulcan au îndeplinit planul anual de producţie în cinstea celui de al doilea Congres al partidului. Angajamentul întregului colectiv a fost îndeplinit cu 8 zile mai de vreme.

Toţi s-au grăbit să-i felicite pe cei de la sectorul IV pentru faptul că şi-au îndeplinit planul anual pe 1955.

In curtea minei au fost afişate pe un panou cîteva din rezultatele sectorului. Scrie acolo că numai în cursul lunii septembrie colectivul sectorului sărbătorit a avut o depăşire de plan în lucrările de cărbune de 39,8 la sută, iar la lucrările de pregătiri de 93,8 la sută. In cursul lunii octombrie pînă în ziua de 22, faţă de planul anual, sectorul IV a avut o depăşire de 37,9 la sută. Realizări ca acestea a obţinut sectorul IV lună de lună.

Astăzi, cînd succesul lor este sărbătorit de întreaga mină, cînd minerii Ivăşcan Gheorghe, Ispas Aurel, Danciu Gheorghe, Mitrofan Seveştian, Fizeşi Francisc şi alţii îşi văd dorinţa împlinită, nu poţi să nu te alături bucuriei lor.

Un singur miner nu a luat parte la această sărbătorire bătrînul Mihai Ştefan. El era în concediu în Cehoslovacia, de unde trimitea vederi. Dacă şi-ar fi trimis şi adresa, ortacii i-ar fi scris atunci şi lui despre bucuria acestei zile, bucurie care de altfel aparţine şi bătrînului şef de brigadă, plecat în concediu peste hotare.

Corespondent
PANIŞ ANATOLIE

M-am gîndit să vă mai scriu

Primind scrisoarea de la redacţie m-am gîndit să vă mai comunic şi alte lucruri despre activitatea tinerilor din oraşul nostru. In scrisoarea aceasta voi vorbi despre activitatea pe tărîm sportiv a tinerilor mineri din Anina. Activitatea sportivă a tinerilor mineri din Anina... dar ce pot eu să spun despre ea cînd la urma urmei nici nu există?

Cel mult v-aş putea vorbi despre cei din conducerea colectivului sportiv „Minerul". Despre ei, da! Tinerii mineri din Anina, iubitori de sport nu pot să îndrăgească sportul de cît ca spectatori ai unor manifestaţii sportive restrînse, în care sînt antrenate numai „vîrfurile sportive". In oraşul nostru există o singură echipă, iar tinerii care păşesc pentru prima oară pe terenul de sport nu sînt luaţi de nimeni în seamă...

Şi doar... noi am vrea tare mult să fim şi noi sportivi, noi, toţi tinerii mineri din Anina. (Cui nu-i place sportul?) Şi doar la şedinţele sportive se tot vorbeşte despre sportul de masă!...

Chiar dacă n-am amintit nimic despre ei, cred totuşi că am vorbit despre „activitatea" celor din conducerea vieţii sportive a oraşului nostru.

Corespondent
NEMEŞ VASILE

Recepţia de la Ambasada R. P. Albania

Ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al R.P. Albania la Bucureşti, Miha Lako a oferit marţi după amiază la sediul Ambasadei o recepţie cu prilejul sărbătorii naţionale — cea de a 11-a aniversare a eliberării Albaniei.

La recepţie au participat tovarăşii: Gh. Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, I. Chişinevschi, Gh. Apostol, Al. Moghioroş, Emil Bodnăraş, Miron Constantinescu, C. Pîrvulescu, P. Borilă, N. Ceauşescu, D. Coliu, Al. Drăghici, S. Bughici, acad. prof. dr. C. I. Parhon, acad. prof. Traian Săvulescu, M. Mujic, Constanţa Crăciun, general colonel L. Sălăjan, Şt. Voitec, M. Roşianu, M. Dalea, Gr. Preoteasa, acad. I. Murgulescu, M. Popescu, şi alţi membri ai C.C. al P.M.R. şi membri ai guvernului, oameni de ştiinţă şi cultură, reprezentanţi ai presei romîne şi străine.

Au luat parte membri ai corpului diplomatic.

Recepţia s-a desfăşurat într-o atmosferă de caldă prietenie.

(Agerpres)

Informaţii

Recent s-a înapoiat în ţară o delegaţie a Consiliului Central al Sindicatelor alcătuită din activişti cu munci de răspundere din C.C.S., ai comitetelor centrale ale sindicatelor pe ramuri, ai consiliilor sindicale regionale şi preşedinţi de comitete de întreprindere din mari fabrici şi uzine, care la invitaţia Consiliului Central al Sindicatelor Sovietice au vizitat timp de două luni Uniunea Sovietică, pentru a studia şi învăţa din uriaşa experienţă de muncă a sindicatelor sovietice.

★

In urma hotărîrii luate cu prilejul ultimei sesiuni a Academiei R.P.R., în Regiunea Autonomă Maghiară va lua fiinţă o bază de cercetări ştiinţifice a Academiei R.P.R.

Organizarea acestei baze a fost încredinţată academicianului Miskolczy Dezsö, profesor la Institutul medico-farmaceutic din Tg. Mureş.

★

Marţi dimineaţa s-a înapoiat în Capitală delegaţia guvernamentală a R.P.R. care a participat la deschiderea Tîrgului internaţional de mostre de la New Delhi — India.

Delegaţia a fost condusă de tov. Horaţiu Iancu, locţiitor al ministrului Industriei Petrolului.

★

In cadrul acordului de colaborare tehnico-ştiinţifică dintre R.P. Romînă şi R. P. Albania a sosit în Capitală o delegaţie de specialişti albanezi alcătuită din Havit Omari, Imer Shabani, Zef Gioni care va face un schimb de experienţă în domeniul mecanizării transporturilor în exploatările forestiere şi în alte probleme ale industriei lemnului.

TREI BUJORI...

Cînd sergentul Costin întinse mîna, arătînd soldatului fruntaş Vîlcu direcţia de înaintare, razele soarelui ce alunecau spre asfinţit se răsfrînseră sclipitoare pe marginile bronzate a trei insigne prinse deasupra buzunarului drept al rubăştii. Cu roşul lor aprins şi forma ovală, păreau trei boboci de bujor gata să-şi deschidă petalele.

Mă nimerisem alături de sergentul Costin aşteptînd, ca şi oamenii grupei lui, să văd înălţîndu-se racheta: semnalul de plecare la „atac". Crezînd că-i un om care are mania insignelor, am remarcat cu ironie în glas:

— Aveţi pieptul încărcat cu decoraţii, tovarăşe sergent!

Pe buzele lui înflori un zîmbet şi cu un aer stingherit făcu un semn nelămurit cu mîna.

Mă apropiai mai mult şi în clipa următoare îmi păru rău de cele spuse. „Insignele" ce împodobeau pieptul sergentului Costin erau trei semne onorifice. Fu rîndul meu să mă simt încurcat. De-abia mai tîrziu mi-am dat seama că fiecare dintre ele îşi justifica cu prisosinţă locul şi căutai să schimb vorba. Dar o steluţă roşie înflori pe albastrul cerului, apoi căzu încet pe poziţie. „Atacul" începu...

L-am reîntîlnit pe sergentul Costin după terminarea aplicaţiei. Umbrele amurgului răsfrîngeau necuprinsul zării. Şi în vreme ce mergeam spre tabără, am aflat povestea celor trei bujori...

★

...In poligon, tragerile începuseră odată cu ivirea zorilor. Impuşcăturile sfîşiau liniştea împrejurimilor...

Soldatul Costin rezemase arma pe parapetul făcut din brazda de pămînt. Trăsese liniştit. Acum însă înainte de a se apropia de ţintă, emoţia îi încleştă cu putere inima. Ce greu trec clipele. Abia aşteaptă să vadă rezultatul.

In sfîrşit, s-a dat semnalul. A ajuns odată cu ceilalţi la ţintă. De atîta încordare, un moment, nici nu vede unde au mers loviturile. Inima aproape că a încetat să-i mai bată. Deodată se linişteşte. Le-a găsit. Iată-le! Toate în punctul zece...

— Te felicit, tovarăşe soldat! — îi spune comandantul, strîngîndu-i mîna. Ai îndeplinit misiunea ca de obicei. Adică nu: mult mai bine ca de obicei...

Peste cîteva zile, soldatul Costin sta fericit în faţa frontului. Comandantul îi prindea pe piept semnul onorific „Infanterist de frunte..."

Aşa a îmbobocit primul bujor.

★

...Şi iată că, tocmai în sectorul unde acţiona grupa din care făcea parte şi soldatul fruntaş Costin, a fost descoperită o armă automată „inamică" ce ţinea pe loc înaintarea întregii subunităţi. Nimic neobişnuit. Era un moment tactic ce putea fi rezolvat. Pentru soldatul fruntaş Costin însă, era o încercare nu tocmai uşoară. In cadrul aplicaţiei de azi, el avea o misiune nouă, grea, dar plină de răspundere: înlocuia pe comandantul de grupă. Va reuşi oare să facă faţă situaţiei?

Nu mai era timp de stat la îndoială. Trebuia să acţioneze.

— Pentru distrugerea armei automate „inamice"...

Glasul îi răsună străin, răguşit, plin de încordare. Ostaşii ascultau atenţi comenzile. Folosind fiecare cută a terenului, soldatul Florea se apropia de boschetul de unde trăgea arma automată. Aruncă grenada. Cu un „ura" puternic, grupa se ridică şi-şi continuă atacul.

— Mulţumesc grupei a doua pentru modul exemplar în care a acţionat astăzi, spuse, la bilanţ, comandantul. Mulţumesc în special, soldatului fruntaş Costin care a comandat grupa şi-l felicit pentru acest examen trecut...

Pentru asta şi pentru încă alte rezultate bune obţinute în pregătirea sa, pe pieptul soldatului fruntaş Costin şi-a găsit loc încă o insignă cu inscripţia „Infanterist de frunte". A înflorit al doilea bujor.

★

Sergentul Costin a primit comanda unei grupe. A trebuit apoi să părăsească subunitatea în care se instruise. Cu grupa sa a început acum să bată potecile de munte, să cucerească înălţimile, să învingă greutăţile. Hotărîrea lui de a rămîne totdeauna în frunte nu l-a părăsit nici o clipă. Ostaşii de sub comanda lui se străduiau să-i semene întrutotul. Zi de zi îşi desăvîrşeau măiestria militară. Şi pentru asta comandantul i-a înmînat sergentului Costin încă un semn onorific: „Vînător de munte de frunte".

Aşa i-a îmbobocit şi cel de al treilea bujor, deasupra buzunarului drept al rubăştii. Inmănunchiate, cele trei semne onorifice, cei trei bujori, parcă-s un buchet de flori purpurii...

Corespondent
C. SOREGA

Primul spectacol dat de Teatrul central de păpuşi din Praga

Sala Ansamblului de Estradă din Calea Victoriei a găzduit marţi seara primul spectacol din cadrul turneului pe care valorosul colectiv al Teatrului central de păpuşi din Praga, laureat al Premiului de Stat, îl întreprinde în ţara noastră la invitaţia Institutului Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea.

Artiştii cehi au prezentat basmul simbolic rus „Marele Ivan" de S. Preobrajenski şi de cunoscutul maestru al teatrului de păpuşi sovietic S. Obrazţov, artist al poporului din R.S.F.S.R., laureat al Premiului Stalin.

Acest spectacol este unul dintre marile succese ale teatrului central de păpuşi din Praga. El a fost distins cu o medalie de aur, două medalii de argint, cu dinstincţia de onoare a Asociaţiei pentru prietenia sovieto-cehoslovacă şi cu alte dinstincţii de onoare ale Uniunii Teatrelor din R. Cehoslovacă.

Spectacolul s-a bucurat de un frumos succes.

★

Fotografiile reprezintă păpuşi dintr-un alt spectacol „Fata cu părul de aur" — ce va fi prezentat în curînd — şi pe doi dintre creatorii Teatrului central de păpuşi din Praga.

SUB STEAGUL PARTIDULUI

Despre acţiunile U.T.C. împotriva fascizării ţării şi a războiului antisovietic

Ori de cîte ori ne gîndim la utecişti ni se umple inima de mîndrie. Sîntem mîndri de tradiţiile eroice, glorioase ale mişcării revoluţionare de tineret din ţara noastră.

Să răsfoim tovarăşi istoria unui trecut nu prea îndepărtat...

★

...Anii 1929... 1930... 1931... 1932... 1933. Lumea capitalistă cunoştea zguduirile năpraznice ale crizei economice de o amploare nemaiîntîlnită. Burghezia încerca să iasă din strînsoarea crizei prin instaurarea fascismului şi prin dezlănţuirea războiului. Ea voia să înăbuşe cu ajutorul teroarei fasciste lupta oamenilor muncii, să pregătească terenul pentru un nou război, să dezlănţuie măcelul mondial aducător de profituri uriaşe. Burghezia şi moşierimea romînă căutau şi ele să arunce toate greutăţile crizei pe spinarea oamenilor muncii şi în acelaşi timp să împingă poporul nostru în războiul banditesc antisovietic urzit de imperialişti.

In această perioadă a avut loc Congresul al V-lea al P.C.R., care a adoptat mai multe rezoluţii de mare însemnătate pentru orientarea activităţii partidului.

Rezoluţia adoptată de Congres asupra muncii în rîndurile tineretului a avut un rol important în viaţa mişcării revoluţionare de tineret din ţara noastră. Subliniind că încercările burgheziei de a fasciza tineretul fac parte din planul general de pregătire a agresiunii antisovietice, Rezoluţia punea în faţa U.T.C. sarcina de a lupta cu hotărîre împotriva militarismului şi a fascismului. Vor rămîne veşnic vii în amintirea noastră faptele glorioase ale uteciştilor care au participat din plin la eroicele lupte din februarie 1933 ale muncitorimii noastre conduse de partid. Neuitată va rămîne în istoria luptelor clasei noastre muncitoare figura eroică a utecistului Vasile Roaită care străpuns de gloanţele jandarmilor continua să tragă sirena chemînd muncitorii la luptă. Mobilizînd tineretul muncitor în bătălia pentru apărarea revendicărilor sale vitale, U.T.C. îndruma tînăra generaţie la luptă hotărîtă contra fascismului şi pregătirilor de război. In toată această perioadă U.T.C. a organizat numeroase acţiuni curajoase antihitleriste şi antifasciste. Astfel, în cazărmile din Braşov, Bucureşti, Constanţa şi Timişoara uteciştii au organizat ieşiri în masă la raport în diferite acţiuni revendicative precum şi solidarizări cu ostaşii care refuzau să execute anumite ordine sau refuzau mîncarea mizerabilă. Uteciştii împînzeau cazărmile cu manifeste care explicau limpede soldaţilor că burghezia vrea să-i folosească drept carne de tun pentru războiul antisovietic.

In timpul manevrelor regale, care au avut loc pe atunci la Braşov, nu era tranşee în care soldaţii să nu citească apelurile înflăcărate care-i chemau la lupta împotriva pregătirilor de război. Nu era cazarmă unde să nu se găsească în fiecare pat şi dulap manifeste: „Jos războiul imperialist! Jos fascismul!".

In acelaşi timp, în centrele universitare studenţii s-au ridicat împotriva fascizării universităţilor, împotriva huliganismului şi naţionalismului. In cursul anilor 1932-1933 U.T.C.-ul a organizat acţiuni antifasciste ale studenţilor bucureşteni de la Academia Comercială şi Universitate, acţiuni îndreptate împotriva eliminărilor din facultăţi pe motive rasiale şi politice. In zilele de 24-25-26 martie 1932 au avut loc manifestaţii, greve şi întruniri studenţeşti contra măsurilor rasiale şi fasciste. Şi tot în acel timp, bandele de huligani fascişti venite să organizeze pogromuri la Cluj, Oradea, Salonta au fost puse pe fugă de studenţii progresişti în frunte cu tinerii comunişti.

Lupta împotriva fascismului şi a pregătirilor războiului antisovietic a crescut tot mai mult pe măsură ce acţiunea burgheziei de fascizare a ţării se intensifica...

★

Aşa cum a arătat tovarăşul Gheorghe Ghorghiu-Dej, luptele din februarie 1933 „au constituit pentru un timp un zăgaz puternic în calea fascizării ţării şi a pregătirilor războinice"

Nu mult după aceea însă burghezia şi moşierimea romînă au dezlănţuit cu o turbare cumplită ofensiva pentru fascizarea Romîniei şi transformarea ei într-un cap de pod al agresiunii antisovietice.

Ca ciupercile după ploaie au apărut numeroase organizaţii de tip fascist ca „Garda de fier", cercetăşia, străjeria. Aceste organizaţii propovăduiau în rîndurile tinerei generaţii naţionalismul, şovinismul, ura contra Uniunii Sovietice. Totodată, s-a trecut la militarizarea şi fascizarea forţată a tineretului pe linie de stat, statornicindu-se pregătirea preregimentară, premilitară, programele obligatorii de aşa zisă „educaţie morală, naţională şi fizică" etc. Şi în timp ce bandele huliganice aveau libertăţi depline de acţiune, oamenilor muncii li se luase orice brumă de libertate fiind expuşi unei crunte terori. In aceste împrejurări, partidul a pus în faţa U.T.C. sarcina de a duce acţiuni puternice şi perseverente pentru dezvoltarea în rîndurile tineretului a mişcării de masă contra pregătirii războiului antisovietic. Şi uteciştii înfruntînd cele mai sîngeroase represiuni fasciste s-au avîntat în lupta pentru menţinerea păcii, pentru zădărnicirea agresiunii antisovietice. Publicaţiile uteciste „Tînărul Leninist", „Cazarma", „Brazda" răspîndeau cuvîntul partidului în rîndurile tineretului chemîndu-l să se împotrivească fascismului şi războiului. U.T.C. lămurea tineretul asupra pericolului pe care-l reprezintă fascismul şi războiul. „Dictatura burghezo-moşierească — se arăta într-o chemare din acea perioadă a C.C. al U.T.C. — îşi încordează cu turbare toate forţele sale pentru a vă îngloba pe voi milioane de tineri de la oraşe şi sate într-o armată de război a burgheziei contra clasei muncitoare, într-o armată fascistă pentru a salva de prăbuşire stăpînirea fabricanţilor şi moşierilor... Burghezia romînă părăseşte metodele aşa zise „democratice" căci prin ele nu mai poate să-şi păstreze influenţa asupra voastră. De aceea vă fascizează şi vă militarizează acum cu forţa prin metode teroriste de stat... Numai prin lupta hotărîtă a întregului tineret muncitor poate fi înfrîntă fascizarea şi militarizarea!" Uteciştii mobilizau tineretul la acţiunile iniţiate de partid în numeroase întreprinderi. Iată cum descrie „Tînărul Leninist" felul cum au acţionat uteciştii într-o întreprindere din Bucureşti, fabrica Textilă „Bumbac": „U.T.C. a organizat o întrunire zburătoare în faţa fabricii. Cînd au ieşit muncitorii din fabrică, un tînăr muncitor le-a vorbit despre situaţia mizerabilă din fabrică, pregătirile pentru un nou război şi fascism arătîndu-le că trebuie să lupte uniţi contra fascismului şi a războiului. Masa de 600—700 muncitori, majoritatea tineri au pornit în demonstraţie strigînd: „Jos fascismul! Jos războiul imperialist!" In tot cursul demonstraţiei s-a auzit lozinca: „Trăiască Uniunea Sovietică"! La demonstraţie s-au mai alăturat 400—500 de muncitori tineri şi vîrstnici. ...Poliţia a pus mîna pe un tînăr vorbitor dar masa l-a smuls din ghiarele poliţiştilor". La fabrica Beca-Bucureşti, la Arsenal, la Astra-Arad, la Şcoala de meserii din Piteşti şi în multe alte întreprinderi şi şcoli, tinerii mobilizaţi de utecişti au dus acţiuni energice contra măsurilor imediate de fascizare şi militarizare ca: purtarea uniformei, tunsul, mersul în rînd, marşurile, orele de „educaţie morală şi naţională" în care se făcea propagandă huliganică etc. Şi nu odată uteciştii reuşeau să mobilizeze tineretul în acţiuni masive pe întreaga ţară. Astfel, ziua de 1 august 1934, proclamată „Zi internaţională de luptă a maselor asuprite şi exploatate contra războiului antisovietic" a fost marcată şi prin numeroase manifestări de luptă ale tineretului nostru. Răspunzînd chemării U.T.C. tinerii muncitori din numeroase oraşe ale ţării au organizat cu această ocazie întruniri zburătoare şi demonstraţii antifasciste şi antirăzboinice.

Ducînd o intensă muncă de lămurire şi organizare uteciştii mobilizau tineretul împotriva instrucţiei premilitare. „In lături pregătirea premilitară — se spunea într-o chemare a C.C. al U.T.C. din anul 1935. — Spargeţi lanţurile ei înainte de a fi înlănţuiţi. Refuzaţi în masă instrucţia premilitară care vă fură azi singura zi de odihnă şi care, dacă nu vă opuneţi de pe acum, vă va fura mîine şi viaţa". Acţiuni de luptă contra militarizării au fost multe şi au luat forme variate: ieşiri protestatoare în front cu prilejul instrucţiei premilitare, sabotarea instrucţiei premilitare (cum s-a întîmplat la Muscel, Argeş şi Mehedinţi), sau refuzul fătiş al tineretului de a face instrucţia premilitară. In acelaşi timp U.T.C. şi-a intensificat munca de lămurire în rîndurile soldaţilor.

In numeroase cazărmi din diferite colţuri ale ţării tinerii soldaţi îndrumaţi de utecişti au dus acţiuni revendicative împotriva bătăii, corvoadei, înfometării. Aceste acţiuni se împleteau strîns cu sabotarea unor măsuri luate de comandanţi, cu lupta împotriva pregătirilor de război. In şcoli şi facultăţi uteciştii duceau de asemenea acţiuni curajoase împotriva organizaţiilor străjereşti, cercetăşeşti şi a altor organizaţii cu caracter fascist. Astfel, în anii 1935 şi 1936 au avut loc agitaţii studenţeşti, ca de pildă la facultăţile de farmacie şi ştiinţe din Bucureşti, îndreptate împotriva legilor reacţionare care urmăreau fascizarea universităţilor şi militarizarea studenţilor.

Indrumînd şi mobilizînd tineretul la luptă contra fascismului şi războiului uteciştii duceau o intensă şi perseverentă muncă de popularizare a succeselor Uniunii Sovietice, de demascare a minciunilor şi calomniilor antisovietice. Răspîndind manifeste, strîngînd grupuri mici de tineri în fabrici, în cămine sau în locuinţe şi vorbindu-le prieteneşte, uteciştii arătau tineretului adevărul despre marea Patrie a Socialismului, despre viaţa fericită a tinerilor sovietici.

Toate aceste acţiuni curajoase ale uteciştilor împotriva fascismului şi a războiului antisovietic au făcut ca în jurul U.T.C. să se strîngă mase tot mai largi de tineri. Partidul a învăţat U.T.C. că în lupta pentru stăvilirea fascismului trebuiau antrenate cele mai largi mase ale tineretului. Uteciştii au luptat cu perseverenţă pentru închegarea unui larg front antifascist al tineretului. In octombrie 1934, C.C. al U.T.C. a lansat un apel către C. C. al Uniunii Tineretului Social-Democrat, C.C. al Uniunii Tineretului Socialist unitar, tinerii din sindicatele unitare, din Confederaţia Generală a Muncii şi toţi tinerii organizaţi şi neorganizaţi, chemîndu-i să se unească într-un front unic antifascist. Largi acţiuni de front unit împotriva militarizării s-au desfăşurat la Bucureşti, în Dobrogea, la Turnu-Severin, în judeţul Argeş, la Tg. Mureş. Toate aceste acţiuni au avut loc din iniţiativa U.T.C. în ciuda poziţiei trădătoare a socialiştilor de dreapta, peste capul conducerii vîndute a Uniunii Tineretului social-democrat, peste capul conducerilor diverselor organizaţii de tineret din slujba burgheziei. Ca urmare a luptei îndelungate dusă de U.T.C., sub conducerea partidului, pentru realizarea unităţii de luptă a tineretului democrat, s-au format în 1936 Frontul Popular Antifascist al Tineretului şi Frontul Studenţesc Democrat care aveau înscrise pe steagurile lor lupta pentru pace şi libertate împotriva aţîţărilor bestiale ale burgheziei, împotriva pregătirii războiului antisovietic. Acţiunile tineretului contra războiului şi fascismului au căpătat un caracter mereu mai larg, mai de masă. In vremea dictaturii regale şi antonesciene au fost organizate acţiuni ale tinerilor muncitori din Cluj, ale ucenicilor de la Griviţa C.F.R. şi de la căminul Şerban Vodă—Bucureşti, ale elevilor din Iaşi, ale premilitarilor etc.

In lupta dusă împotriva dictatului de la Viena, tineretul mobilizat de U.T.C., sub îndrumarea partidului a jucat un rol important. Partidul a organizat demonstraţii şi proteste la Braşov, Bucureşti, Timişoara şi Cluj împotriva sfîrtecării Ardealului, împotriva împingerii ţării în ghiarele imperialismului fascist german. Demonstraţia de la Timişoara la care au participat mulţi tineri a avut un caracter deosebit de violent. Oamenii muncii au spart geamurile consulatelor german şi italian. Şi tot în acele zile un grup de tineri hitlerişti care se duseseră să primească pe un general venit din Germania, abia au putut scăpa împreună cu odiosul oaspete, din mîinile unor utecişti care le-a aplicat o corecţie binemeritată. La 7 noiembrie 1940 a avut loc o demonstraţie a tineretului în cartierul Obor din Bucureşti. In cadrul acestei demonstraţii, tinerii în frunte cu comuniştii care-i conduceau au protestat cu hotărîre împotriva pregătirilor de război.

★

La 22 iunie 1941 poporul romîn a fost tîrît de hitlerişti, cu sprijinul clicii antonesciene şi al partidelor burghezo-moşiereşti în războiul criminal împotriva Uniunii Sovietice. Sute de mii de tineri au fost mînaţi la abatorul hitlerist unde şi-au găsit pieirea. Din primul moment al dezlănţuirii războiului, înfruntînd torturile, schingiuirile, teroarea cruntă, plutoanele de execuţie, uteciştii au pornit sub conducerea partidului lupta eroică pentru scoaterea ţării din război, pentru întoarcerea armelor împotriva hitleriştilor. In rezoluţia C. C. al P.C.R. din 12 ianuarie 1942 se spunea: „Comuniştii trebuie să organizeze lupta tineretului şi s-o unească cu lupta întregului popor împotriva planului criminal de exterminare a tuturor tinerilor... Comuniştii trebuie să organizeze lupta poporului romîn împotriva fascizării tineretului şi prefacerii lui în sclavi şi carne de tun pentru Hitler..." Cît de minunat, de puternic vorbesc aceste cuvinte despre grija partidului pentru tînăra generaţie din ţara noastră, pentru salvarea ei de la exterminare!

La cîteva săptămîni numai după intrarea Romîniei în mişelescul război de agresiune este împuşcat utecistul Filimon Sîrbu pentru că se ridicase împotriva odiosului război antisovietic, organizase sabotaje în fabricile de armament şi răspîndise cuvîntul partidului în rîndurile tinerilor. Tineretul nostru va păstra mereu vie amintirea eroului Filimon Sîrbu care în faţa plutonului de execuţie a refuzat să fie legat la ochi spunînd răspicat: „Primesc moartea cu ochii deschişi, pentru că mor pentru o cauză dreaptă" şi a căzut strigînd „Moarte fasciştilor — Trăiască Romînia liberă!" La fel

(Continuare în pag. 4-a)

Lippman critică poziţia S.U.A. în problema admiterii de noi membri în O.N.U.

NEW YORK 29 (Agerpres). — TASS. In coloanele ziarului „New York Herald Tribune" comentatorul american Lippman critică vehement poziţia S.U.A. în problema admiterii de noi membri în Organizaţia Naţiunilor Unite. Lippman scrie că poziţia Statelor Unite în această problemă „constituie un exemplu al felului cum se poate proceda pierde prestigiul, cum se poate pierde influenţa şi cum se poate proceda astfel încît ţara noastră să apară ridicolă — din simplul motiv că oamenii de la conducere nu au reflectat asupra celor ce se petrec şi asupra celor ce fac... „pentru Statele Unite a fost o adevărată nebunie să stîrnească o asemenea zarvă din pricina Mongoliei exterioare", deoarece „vom fi condamnaţi nu numai de cele 18 ţări care au înaintat cereri, care nu pot fi deci admise, ci şi de aproape toţi ceilalţi 60 de membri ai Organizaţiei care se pronunţă pentru admiterea simultană a tuturor ţărilor". El adaugă că dacă Statele Unite nu vor admite propunerea cu privire la admiterea simultană, în O.N.U. a celor 18 ţări „întreaga lume ne va înfiera".

Amînarea discutării problemei marocane în Comitetul Politic al O. N. U.

NEW YORK 29 (Agerpres) — TASS

La 28 noiembrie Comitetul Politic al Adunării Generale a O.N.U. a discutat problema marocană inclusă pe ordinea de zi a celei de a 10-a sesiuni a Adunării Generale la cererea a 15 ţări din Asia şi Africa. După cum se ştie, începînd din anul 1951 această problemă a fost dezbătută la toate sesiunile Adunării Generale.

Reprezentanţii Siriei, Egiptului, Libanului şi Irakului, care au luat cuvîntul la şedinţa din 28 noiembrie, au scos în evidenţă o oarecare schimbare a atitudinii Franţei faţă de problema marocană şi îndeosebi înapoierea sultanului Ben Yussef în Maroc.

Deoarece în curînd trebuie să înceapă tratative franco-marocane, ei s-au pronunţat pentru amînarea discutării problemei marocane, propunînd şi o rezoluţie în acest sens.

In şedinţa Comitetului Politic din seara zilei de 28 noiembrie a luat cuvîntul I. A. Malik, reprezentantul U.R.S.S., care referindu-se la faptul că 31 de delegaţii au prezentat Comitetului Politic o rezoluţie în problema marocană în care propun să se amîne discutarea acestei probleme în O. N. U., I. A. Malik, a declarat că delegaţia Uniunii Sovietice intenţionează să sprijine această rezoluţie.

Pusă la vot rezoluţia a fost adoptată cu 49 de voturi şi 5 abţineri.

Noi ştiri din Bonn în legătură cu criza coaliţiei guvernamentale

BONN 29 (Agerpres). — După cum anunţă agenţia D.P.A. criza din coaliţia guvernamentală de la Bonn continuă să se adîncească. In urma revocării de către partidul liber democrat a şedinţei din seara zilei de 28 noiembrie în cadrul căreia conducerea partidului urma să-şi precizeze atitudinea faţă de politica externă a guvernului, reprezentanţii celorlalte partide de coaliţie — partidul creştin democrat şi partidul german — au refuzat să se mai întrunească cu reprezentanţii partidului liber democrat pînă ce acesta nu va răspunde la scrisorile ultimative ale lui Adenauer.

Pentru restabilirea relaţiilor diplomatice ale Japoniei cu U.R.S.S. şi R.P. Chineză

TOKIO 29 (Agerpres). — TASS

După cum anunţă posturile de radio japoneze, la 28 noiembrie s-a deschis la Tokio conferinţa naţională pentru restabilirea relaţiilor diplomatice cu R.P. Chineză şi Uniunea Sovietică. La lucrările conferinţei participă aproximativ 170 de delegaţi veniţi din toate regiunile ţării. Kuhara, preşedintele Consiliului naţional pentru reglementarea relaţiilor diplomatice ale Japoniei cu R.P. Chineză şi Uniunea Sovietică care a rostit cuvîntul de salut a subliniat că restabilirea relaţiilor diplomatice cu R.P. Chineză şi Uniunea Sovietică are pentru Japonia o însemnătate excepţională. La conferinţă au luat de asemenea cuvîntul Sudzuki, preşedintele partidului socialist, Sandzo Nosaka, prim secretar al Partidului Comunist din Japonia, şi Ivai, secretarul general al Consiliului general al sindicatelor din Japonia.

Corespondenţii speciali ai agenţiei T. A. S. S. transmit din India:

Discursurile rostite de conducătorii sovietici la Madras

Manifestaţii entuziaste la Calcutta

Cuvîntarea rostită de N. A. Bulganin

MADRAS 29 (Agerpres). — TASS transmite cuvîntarea rostită de N. A. Bulganin la mitingul din Madras în care a spus printre altele:

Dragi prieteni!

Inainte de venirea noastră în oraşul Madras am vizitat mai multe oraşe din India. Am putea spune multe despre impresiile pe care le-am cules în timpul acestei călătorii care ne este foarte utilă. Aş dori însă să spun în primul rînd că pretutindeni unde am fost în India am observat năzuinţa puternică a poporului spre menţinerea păcii. Harnicul popor al Indiei, care a obţinut independenţa naţională a patriei sale, este ocupat cu munca constructivă.

Popoarele din Uniunea Sovietică sînt şi ele ocupate cu munca constructivă. Ele construiesc o societate nouă împreună cu alte popoare iubitoare de pace şi sînt ferm hotărîte să împiedice izbucnirea unui nou incendiu mondial, deoarece ştiu din propria lor experienţă ce înseamnă un război. Fiind gata oricînd să se apere, poporul sovietic apără în mod consecvent cauza păcii, depune eforturi pentru a obţine micşorarea încordării internaţionale, pentru a înlătura primejdia unui nou război şi a asigura condiţiile în vederea colaborării paşnice între toate statele, independent de orînduirea lor socială şi de stat. Poporul sovietic se bucură că are mulţi aliaţi în această acţiune nobilă şi printre ei un aliat atît de glorios ca poporul marei voastre ţări.

Şi alte popoare ale Asiei, care trec printr-un important moment de cotitură în istoria lor, sînt preocupate de lupta pentru menţinerea unei păci trainice şi îndelungate. Multe decenii şi chiar secole popoarele Asiei au îndurat jugul străinilor şi au luptat cu abnegaţie pentru libertatea şi independenţa lor naţională, dar regimul colonial piere, devenind în mod irevocabil de domeniul trecutului. **(Aplauze).** Totuşi unele state ale Europei nu pot înţelege nici pînă acum că a trecut timpul vechilor rînduieli coloniale şi că nu există cale de întoarcere la ele. Nu există nici o justificare pentru faptul că pînă în prezent pe străvechiul teritoriu al Indiei se menţine colonia portugheză Goa. Aceasta este o ruşine pentru state civilizate. **(Aplauze).** Simpatia Uniunii Sovietice a fost întotdeauna şi va fi întotdeauna de partea acelora care luptă împotriva colonialismului şi a rămăşiţelor lui. **(Aplauze furtunoase).**

Nu se poate spune că popoarele Asiei au şi biruit toate greutăţile pe calea spre o dezvoltare independentă. Se fac încă încercări de a le abate de la calea dezvoltării paşnice şi de a le îndruma pe calea militarizării şi pregătirii unui nou război. Acestui scop îi servesc, între altele, diferitele pacte şi blocuri militare înjghebate în Asia de sud-est în Orientul Apropiat, precum şi în alte regiuni ale lumii. Ele stîrnesc suspiciunea legitimă a popoarelor Asiei, deoarece iniţiatorii lor sînt forţele care la timpul lor au introdus şi susţinut rînduielile coloniale. Guvernul vostru, condus de dl. Jawaharlal Nehru, ilustru om de stat al zilelor noastre, a adoptat o hotărîre înţeleaptă refuzînd să participe la aceste grupări militare, deoarece şi-a dat limpede seama că ele împiedică eforturile popoarelor îndreptate spre asigurarea unei păci trainice şi îndelungate şi că existenţa unor asemenea grupări agravează în mare măsură primejdia unui nou război.

In prezent, toate popoarele Indiei muncesc în interesul întăririi independenţei patriei lor. Nu ne îndoim că în faţa lor este deschisă o cale largă spre noi succese în toate domeniile vieţii economice şi culturale a ţării. Vă dorim să întăriţi şi mai mult unitatea popoarelor din India, să înmulţiţi bogăţiile ei şi să apăraţi în mod ferm cauza păcii. Popoarele Uniunii Sovietice vă sînt prieteni devotaţi, credincioşi şi de nădejde **(aplauze)** — luptători fermi şi consecvenţi pentru cauza păcii. **(Aplauze).**

Prietenia dintre popoarele noastre are tradiţii glorioase şi străvechi. Relaţiile dintre ele nu au fost niciodată umbrite de încordare, şi cu atît mai puţin de atacuri ale unora împotriva altora. Chiar acest singur fapt dovedeşte multe atunci cînd apreciem perspectivele dezvoltării relaţiilor sovieto-indiene, perspectivele întăririi continue a prieteniei şi colaborării între cele două state.

Oamenii sovietici subliniază cu o profundă satisfacţie faptul că India păşeşte în primele rînduri ale luptătorilor pentru coexistenţa paşnică între popoare **(aplauze)** pentru a se traduce în viaţă Pancea Sila **(aplauze)** — cele cinci principii proclamate în declaraţia lui Jawaharlal Nehru şi Ciu En-lai, precum şi în Declaraţia comună sovieto-indiană publicată în urma recentei vizite a primului ministru Nehru în Uniunea Sovietică. Poporul sovietic preţuieşte mult contribuţia Indiei şi a guvernului ei la cauza păcii şi reglementării paşnice a problemelor internaţionale nerezolvate. El vede în Republica India şi în guvernul ei un tovarăş de idei şi un aliat în lupta pentru pace şi pentru slăbirea continuă a încordării internaţionale.

Trăiască marele şi harnicul popor al Indiei! **(Aplauze).**

Trăiască prietenia de nezdruncinat dintre popoarele Indiei şi Uniunii Sovietice! **(Aplauze furtunoase).**

Cuvîntarea lui N. S. Hruşciov

DELHI 29 (Agerpres). — TASS transmite cuvîntarea rostită de N. S. Hruşciov la mitingul care a avut loc la 28 noiembrie 1955 la Madras.

Prieteni,

Mă alătur celor spuse în cuvîntarea sa de prietenul meu, Nikolai Alexandrovici Bulganin. La cele spuse de el, vreau să mai adaug: sentimentele noastre de prietenie se contopesc cu sentimentele voastre. Luptăm împreună cu voi pentru pace. **(Aplauze).**

Dacă vom folosi cu chibzuinţă forţa prieteniei noastre şi dacă vom uni eforturile noastre în lupta pentru pace, nici un fel de forţe, care tind spre dezlănţuirea unui nou război, nu vor fi de temut, ele vor fi măturate şi pacea va fi asigurată. **(Aplauze furtunoase).**

Poporul sovietic se bucură de fiecare succes dobîndit de popoarele Indiei. El se bucură de succesele voastre deoarece el însăşi a cunoscut în trecut asuprirea exploatării din partea autocraţiei ţariste, a asupritorilor interni şi străini. Prin luptă aspră el şi-a creat puternicul său stat muncitoresc ţărănesc, independent de capriciile înrobitorilor străini. De aceea poporul sovietic se bucură că popoarele Indiei, care s-au eliberat de jugul colonial, îşi construiesc în prezent statul lor independent.

Ştim din propria noastră experienţă că nu este suficient să cucereşti independenţa ţării, trebuie să întăreşti independenţa cucerită pentru a putea s-o aperi. **(Aplauze furtunoase).** Calea pentru întărirea independenţei cucerite este calea creării unei puternice industrii proprii, calea ridicării permanente a bunăstării poporului. **(Aplauze).** Dorim sincer ca Republica India să aibe industria ei puternică larg dezvoltată, economia ei naţională, independentă de statele străine.

Poporul nostru a urmat o cale proprie în atingerea acestui ţel şi a obţinut rezultate mari. Voi păşiţi pe drumul vostru pe care l-aţi ales. Dar să ştiţi prieteni că poporul sovietic va fi totdeauna cu voi în eforturile voastre îndreptate spre consolidarea independenţei cucerite. **(Aplauze furtunoase).**

Trăiască marele popor al Indiei! **(Aplauze).**

Trăiască prietenia veşnică şi de nezdruncinat dintre popoarele Indiei şi popoarele Uniunii Sovietice! **(Aplauze).**

Trăiască pacea în lumea întreagă, pacea veşnică între popoare! **(Aplauze furtunoase, prelungite).**

La Calcutta

CALCUTTA 29 (Agerpres). — Corespondentul special al agenţiei TASS transmite: La ora 14 (ora locală), N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov precum şi persoanele care-i însoţesc au sosit cu avionul de la Madras la Calcutta.

Pe aeroportul din Calcutta oaspeţii au fost întîmpinaţi de B. K. Ro, ministrul principal al statului Bengalul de Vest, de preşedinţii Consiliului legislativ şi Adunării legislative a Bengalului de Vest, de membrii guvernului statului, de corpul de consuli acreditaţi la Calcutta, de reprezentanţi ai organizaţiilor obşteşti locale şi ai municipalităţii oraşului.

De pe o tribună, special construită pe aeroport, ministrul principal al statului, B. K. Ro, i-a salutat pe oaspeţi.

N. A. BULGANIN, aplaudat călduros de cei prezenţi pe aeroport, printre care numeroşi reprezentanţi ai populaţiei din Calcutta şi ai organizaţiilor obşteşti, a rostit un cuvînt de răspuns.

Dragi prieteni, a spus N. A. Bulganin. Păşim cu multă bucurie pe pămîntul Bengalului, care a avut un rol atît de însemnat în istoria Indiei, în mişcarea ei de eliberare naţională, în dezvoltarea economiei şi culturii indiene.

De pe bordul avionului, a continuat N. A. Bulganin am văzut rodnice cîmpii verzi, sate paşnice şi rîuri bogate în ape. Am văzut cel mai mare oraş din India — Calcutta, cu coşurile fumegînde ale uzinelor şi fabricilor sale.

Nenumărate sînt bogăţiile Bengalului de aur şi ne bucurăm împreună cu voi că acum poporul Bengalului devine stăpînul bogăţiilor create de el.

Vom fi fericiţi că vom putea cunoaşte mai îndeaproape viaţa şi munca poporului din Bengalul de Vest, realizările şi succesele sale. V-am adus cele mai bune urări şi salutul fierbinte al poporului Uniunii Sovietice, de milioane de oameni, care urmăreşte cu interes progresul Indiei independente.

Să întărim deci prietenia şi colaborarea rodnică între popoarele Indiei şi Uniunii Sovietice. **(Aplauze furtunoase).**

La ora 14.30 maşinile cu oaspeţi, s-au îndreptat spre oraş

De la aeroport şi pe întregul parcurs de 15 kilometri pînă în centrul oraşului, conducătorii sovietici au fost aşteptaţi de o mulţime veselă de locuitori din Calcutta şi împrejurimi.

Oraşul Calcutta, cu peste 5.000.000 de oameni, i-a întîmpinat pe conducătorii sovietici cu o demonstraţie nemaiîntîlnită de prietenie şi dragoste faţă de popoarele Uniunii Sovietice. După aprecierea autorităţilor indiene în timpul trecerii lui N. S. Hruşciov şi N. A. Bulganin, pe străzile oraşului se aflau nu mai puţin de 3.000.000 de oameni — locuitori din Calcutta şi din oraşele şi satele din Bengalul de Vest.

Recepţia de la Ambasada R. P. F. Iugoslavia

Cu prilejul celei de a X-a aniversări a proclamării Republicii Populare Federative Iugoslavia, Nicola Vujanovici, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al Republicii Populare Federative Iugoslavia în R.P.R., a oferit în seara de 29 noiembrie o recepţie în clădirea Ambasadei.

La recepţie au participat tovarăşii: Gh. Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, I. Chişinevschi, Gh. Apostol, Al. Moghioroş, Emil Bodnăraş, Miron Constantinescu, P. Borilă, N. Ceauşescu, Al. Drăghici, S. Bughici, acad. prof. dr. C. I. Parhon, acad. prof. Tr. Săvulescu, J. Fazekaş, Constanţa Crăciun, general colonel L. Sălăjan, Sorin Toma, Liuba Chişinevschi, M. Roşianu, Grigore Preoteasa, M. Popescu, miniştri, oameni ai ştiinţei şi artei, reprezentaţi ai presei romîne şi străine.

La recepţie au participat numeroşi membri ai corpului diplomatic.

Recepţia s-a desfăşurat într-o atmosferă cordială. (Agerpres)

Discursul preşedintelui Tito în legătură cu problemele economiei iugoslave

BELGRAD 29 (Agerpres). — TASS:

După cum au transmis posturile de radio iugoslave, la 27 noiembrie a avut loc la Belgrad plenara Comitetului Federal al Uniunii socialiste a poporului muncitor din Iugoslavia, la care au fost examinate probleme ale economiei republicii.

Preşedintele Iosip Broz-Tito, care este şi preşedintele Uniunii socialiste a poporului muncitor din Iugoslavia, a vorbit despre problemele economice actuale.

La începutul raportului său, preşedintele Tito a spus că a sosit timpul să se efectueze anumite modificări în planurile de perspectivă ale industriei iugoslave şi în economie în general.

In prezent, dezvoltarea industriei grele a atins gradul necesar creării unei baze care să permită în viitor construcţia într-un ritm mai lent şi treptat. Acest lucru nu înseamnă că în prezent industria grea este exclusă din procesul dezvoltării continue a ţării.

Pe de altă parte, a declarat preşedintele Tito, în prezent noi trebuie să acordăm principala atenţie acelui factor care în viitorul cel mai apropiat ne va da rezultate bine determinate pentru ridicarea nivelului de trai şi pentru echilibrarea balanţei noastre de plăţi. Este necesar să se creeze o anumită corelaţie între industria grea şi industria uşoară.

După cum a spus preşedintele Tito, aceste măsuri au menirea să uşureze povara care apasă pe umerii cetăţenilor iugoslavi, să echilibreze balanţa de plăţi şi să realizeze o dezvoltare mai egală a economiei.

Toate aceste măsuri nu vor fi de lungă durată. Ele nu schimbă politica iugoslavă îndreptată spre construirea continuă a industriei grele şi spre dezvoltarea bazei energetice, deoarece fără aceasta nu poate fi înfăptuit socialismul.

Preşedintele Tito a consacrat partea următoare din raportul său problemei dezvoltării agriculturii şi rolului cooperaţiei. El a spus că în prezent a sosit timpul să se acorde cu precădere atenţie agriculturii.

Vorbind despre cooperaţia agricolă, preşedintele Tito a declarat că Iugoslavia nu a renunţat la extinderea şi la sate a modului de producţie socialist. Aceasta pentru că o ţară socialistă, dacă doreşte să înfăptuiască în întregime socialismul, nu poate avea două sisteme de producţie — socialist şi capitalist.

Este vorba aci, a spus preşedintele Tito, ca prin diferite mijloace să se dea treptat cooperativelor care există în prezent în Iugoslavia posibilitatea de a-şi dovedi într-o măsură cît mai largă părţile pozitive, astfel încît ele să constituie un factor de atracţie pentru toţi producătorii agricoli individuali care consideră pînă şi în prezent că pot exista şi se pot dezvolta mai bine în afara cooperativelor. In prezent, cooperativelor li s-a rezervat rolul de achizitoare de produse agricole de la ţărani individuali, ceea ce reprezintă un important pas înainte în eforturile de stabilizare a pieţii interne a producţiei agricole. Se consideră că în felul acesta cooperativele vor căpăta posibilitatea de a-şi dezvolta producţia. Dar funcţia de achizitoare de produse agricole nu este principalul în activitatea cooperativelor agricole. Ele au în primul rînd menirea de a fi un factor activ în opera de ridicare a producţiei agricole.

La sfîrşitul raportului său, preşedintele Tito s-a referit la problemele comerţului exterior al Iugoslaviei şi ale pieţii interne.

La închiderea ediţiei

CRIZĂ DE GUVERN IN FRANŢA

PARIS 29 (Agerpres). — Şedinţa din 29 noiembrie a Adunării Naţionale Franceze consacrată votului de încredere în guvernul Faure a avut un caracter furtunos.

După cum s-a anunţat, Faure a pus chestiunea încrederii cerînd ca Adunarea Naţională să amîne discutarea interpelărilor cu privire la politica generală a guvernului şi să examineze în primul rînd proiectul de lege cu privire la ţinerea alegerilor înainte de termen şi la sistemul electoral.

Şedinţa a început cu declaraţiile reprezentanţilor fracţiunilor parlamentare, care şi-au motivat votul. Au luat cuvîntul doi deputaţi ai fracţiunilor de dreapta care şi-au exprimat regretul că guvernul evită să lămurească politica sa generală şi care au subliniat existenţa unor divergenţe între miniştri în ceea ce priveşte sistemul electoral. S-a dat apoi cuvîntul deputatului Louis Vallon, care a vorbit despre eşecurile politicii franceze în Vietnam, Saar şi Maroc.

După ce au luat cuvîntul alţi deputaţi, printre care liderul Partidului U.D.S.R., Mitterand, care a criticat politica guvernului în unele probleme, la tribună s-a urcat socialistul Depreux. El a criticat politica guvernului în domeniul economico-financiar şi s-a pronunţat împotriva acordării votului de încredere guvernului.

A luat apoi cuvîntul Jacques Duclos, preşedintele fracţiunii parlamentare a Partidului Comunist, a cărui cuvîntare a fost ascultată de deputaţi cu mare atenţie. Duclos a condamnat politica represiunilor coloniale în Africa de Nord. Numai prin tratative, a spus el, se poate crea o adevărată Uniune Franceză.

Luînd ca exemplu alegerile trecute Duclos a arătat caracterul antipopular al sistemului de vot pe circumscripţii mici şi a declarat că guvernul sprijină în fel şi chip pe adepţii acestui sistem. Duclos a subliniat că acest sistem electoral antidemocratic nu poate contribui la stabilitatea guvernelor şi că comuniştii vor lupta din toate forţele de care dispun în parlament şi în ţară împotriva aplicării lui.

Noi am declarat deja, a spus Duclos, că sîntem gata să colaborăm cu socialiştii şi cu ceilalţi republicani pentru obţinerea victoriei forţelor de stînga asupra reacţiunii la viitoarele alegeri. Reafirmăm această hotărîre.

In încheierea dezbaterilor care s-au desfăşurat înaintea votului, şeful guvernului, Edgar Faure, a rostit o scurtă cuvîntare. El şi-a apărat cu tărie teza cu privire la necesitatea amînării oricăror dezbateri despre politica generală pînă cînd va fi rezolvată problema alegerilor parlamentare înainte de termen şi a modificării sistemului electoral. Faure a arătat că, după părerea sa, această problemă are o însemnătate primordială deoarece de rezolvarea ei depinde reglementarea tuturor problemelor importante de politică internă şi externă de care se loveşte în prezent Franţa.

Apoi a fost anunţată o pauză după care s-a pus la vot chestiunea de încredere. Adunarea Naţională a refuzat să acorde votul de încredere cerut de Edgar Faure, cu 318 de voturi contra 218.

Agenţiile de presă comunică:

TIRANA. — La 28 noiembrie a avut loc la Tirana o şedinţă solemnă consacrată celei de a 11-a aniversări a eliberării Albaniei de sub jugul cotropitorilor fascişti.

BELGRAD. — La 27 noiembrie a avut loc la Belgrad un concert simfonic al Filarmonicii din Belgrad, dirijat de George Georgescu, artist al poporului din R.P.R. şi laureat al Premiului de Stat, cu concursul violonistului Ion Voicu, artist emerit al R.P.R. şi laureat al Premiului de Stat. Concertul s-a bucurat de un deosebit succes.

BERLIN. — La Damasc a fost încheiat un acord comercial între R. D. Germană şi Siria.

PEKIN. — Preşedintele Republicii Populare Chineze, Mao Ţze-dun, a primit la 28 noiembrie delegaţia Asociaţiei naţionale japoneze pentru apărarea Constituţiei, în frunte cu Teţu Kataiama.

CAIRO. — Agenţia France Presse relatează că postul de radio Cairo a transmis o declaraţie a primului ministru Nasser în care se spune că ţările arabe nu vor accepta mediaţia Marii Britanii sau a oricărei alte ţări în diferendul dintre Israel şi statele arabe. Premierul egiptean a cerut Organizaţiei Naţiunilor Unite şi marilor puteri să ia măsurile necesare pentru aplicarea rezoluţiei Adunării Generale O.N.U. din 30 noiembrie 1947 cu privire la Israel.

NEW YORK. — După cum transmite din Washington corespondentul ziarului „New York Times", guvernul canadian are o atitudine critică faţă de „politica extrem de rigidă a secretarului de stat Dulles în problema germană". Pearson, ministrul Afacerilor Externe al Canadei, intenţionează să ridice această problemă la sesiunea N.A.T.O. care va avea loc luna viitoare la Paris.

Sub steagul partidului

(Urmare din pag. 3-a)

de eroic şi-au jertfit viaţa pentru fericirea şi libertatea poporului, patrioţi viteji ca Petre Gheorghe, Bernat Andrei, Lazăr Grünberg, Elena Pavel, Olga Bancic, Vasile Tudose şi alţii. Infruntînd primejdiile, utecişti duceau muncă de lămurire în rîndurile oamenilor muncii demascînd caracterul de jaf şi cotropire al războiului antisovietic. Urmăriţi de agenţii gestapoului şi siguranţei, punîndu-şi în joc viaţa, uteciştii arătau tinerilor adevărata situaţie de pe front, popularizînd faptele eroice ale ostaşilor şi partizanilor sovietici care luptau nu numai pentru libertatea patriei lor ci şi pentru eliberarea tuturor popoarelor de sub jugul hitlerist. In armată uteciştii îndemnau pe soldaţi să se predea fără luptă, cu arme şi echipament, Armatei Sovietice, arătînd că adevăraţii duşmani ai patriei sînt ocupanţii hitlerişti şi slugile lor antonesciene. Astfel, în preajma lui 7 Noiembrie 1942, la regimentul 11 Jandarmi, soldaţii utecişti au umplut cazarma cu manifeste care aduceau cuvîntul partidului. Acţiunea aceasta a fost atît de bine dusă că n-au lipsit manifestele nici de pe biroul comandantului. In spatele frontului uteciştii, urmînd exemplul comuniştilor organizau sabotaje menite să împiedice fabricarea armamentului, transportarea trupelor pe front etc. Un grup de utecişti au tăiat firele telefonice care treceau prin Banat ale comandamentului german din Balcani. La Reşiţa comuniştii şi uteciştii au aprins osiile unor vagoane în care era încărcat podul construit pentru Cernavodă destinat să servească la transportul trupelor peste Dunăre. Podul a trebuit să fie descărcat şi încărcat în alte vagoane ceea ce a întîrziat mult transportarea lui. La atelierele C.F.R. Timişoara, organizaţia de partid, sprijinită de utecişti a întîrziat multă vreme repararea a 24 locomotive care urmau să plece pe front. Au fost alcătuite detaşamente de tineri partizani care luptau împotriva ocupanţilor. In lupta cu bestiile hitleriste a căzut în munţii Caraşului utecistul Ştefan Plavăţ, apărînd cu preţul vieţii retragerea tovarăşilor săi.

Sub îndrumarea partidului, U.T.C. a luat parte la acţiunea pentru pregătirea lui 23 August 1944, la formarea de grupuri patriotice. In rîndurile formaţiunilor patriotice organizate de partid tinerii au luptat cot la cot cu vîrstnicii pentru doborîrea fascismului.

După 23 August 1944, sub conducerea partidului, U.T.C. şi-a îndreptat principalele eforturi spre sprijinirea frontului antihitlerist.

★

Pagini de eroism, pagini glorioase au înscris uteciştii în lupta împotriva fascismului şi a războiului, în lupta pentru scoaterea ţării din criminala agresiune antisovietică, pentru libertatea şi fericirea poporului nostru. De unde au căpătat ei acea forţă minunată de a învinge toate greutăţile, de a nu şovăi nici în faţa morţii, de a lupta pînă la ultima picătură de sînge pentru cauza clasei muncitoare? Forţa aceasta de neînfrînt le-a dat-o partidul. Forţa aceasta se datoreşte conducerii U.T.C. de către partid. Partidul a dat uteciştilor cel mai înalt ţel pe care-l poate avea un tînăr în viaţa sa: lupta pentru eliberarea omenirii de orice fel de exploatare, de război, mizerie şi şomaj, lupta pentru făurirea societăţii comuniste.

A fi asemenea uteciştilor, a continua tradiţia eroică de luptă a U.T.C.-ului — iată dorinţa înflăcărată a tinerilor constructori ai socialismului din ţara noastră. A continua tradiţia de luptă a Uniunii Tineretului Comunist înseamnă a da tot ce avem mai bun, toată energia clocotitoare a tinereţii noastre cauzei mărețe a iubitului nostru partid, cauzei construirii socialismului şi comunismului în scumpa noastră patrie, înseamnă a răspunde cu cinste, aşa cum au răspuns uteciştii, chemărilor partidului.

Intîmpinînd în aceste zile cu un puternic avînt în muncă, în învăţătură cel de al II-lea Congres al P.M.R., tineretul nostru îşi afirmă dragostea şi devotamentul nețărmurit pentru partidul iubit al comuniştilor.

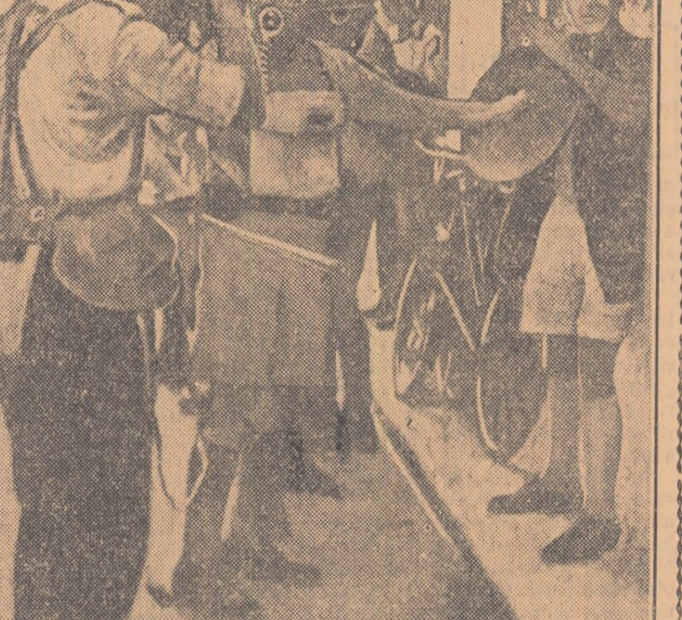
EM. RUCAR

Inscripţie pe marginea unor fotografii

„LUME LIBERĂ". PRIN CE?

Desigur că e greu să convingi pe un băutor de coca-cola de gustul, sau mai bine zis de lipsa de gust, a acestei licori sau să demonstrezi unui londonez, logic, că seninul Romei e preferabil ceţei bătrînei capitale a Angliei. E vorba de gusturi, care conform dictonului, nu se discută. In definitiv nimeni n-o să se supere că s-a organizat undeva în S.U.A. încă un concurs de scuipat la distanţă sau a fost omologat noul record mondial... la înghiţit ouă crude, fiecare face ce vrea in casa lui. Principalul este însă că cei ce-şi organizează locuinţa, mîncînd pe garderob şi ţinîndu-şi hainele sub masă, să nu ne prezinte interiorul lor drept o culme. Ba mai mult, îi pun şi o carte de vizită ca la orice familie ce se respectă pe care poţi citi sau auzi (are şi proprietăţi sonore): LOCUINŢA

MODEL denumind-o „lumea liberă". Mă rog, nici aceasta n-ar fi încă prea grav. Farsele sînt amuzante. Numai să nu se prezinte drept deţinătorii monopolului libertăţii.

Acest monopol este însă apărat în mod original, cu bastoane de cauciuc şi măşti de gaze, aşa cum se poate vedea în cele două clişee alăturate. Prima fotografie a fost făcută în Statele Unite, iar cea de a doua în insula Cipru. Şi aici nu mai poate fi vorba de gusturi sau interpretări. Iar cartea de vizită se clatină sub loviturile măciucilor poliţiştilor care reprimă o grevă la o uzină din Springfield (statul Massachusetts). Şi abia mai ţinîndu-se într-o ultimă pioneză, tuşeşte de zor înecată de gazele lacrimogene de care se feresc poliţiştii englezi în Cipru. Prevăzători şi-au pus măştile căci ei cunosc programul — bastoane de cauciuc, gaze lacrimogene, iar dacă ciprioţii se dovedesc cu ochi buni, urmează gloanţele.

Deci, în toate acestea un singur defect: tusea cărţii de vizită. Să i se pună şi ei o mască. Este o soluţie pentru care s-ar putea să se găsească cîţiva zeci de amatori, dar noi dorim să respirăm aer curat şi să nu ni-l procurăm din tubul cu oxigen.

Şi recitind inscripţia de pe cartea de vizită pe care o priveşti prin cele două extreme care o mărginesc — bastoane şi bastoane — te întrebi: „Lume liberă"? Prin ce? Cel mai convingător răspuns ni-l dau fotografiile.

S. B.

Azi se va decide campioana categoriei A la fotbal

● *Populara competiţie de fotbal a campionatului categoriei A se încheie astăzi. Pasionanta întrecere sportivă care a avut loc de-a lungul a 23 etape nu a fost în măsură să desemneze pînă acum echipa campioană a ţării pe anul 1955. Astăzi, la Bucureşti amatorii de sport vor avea prilejul să urmărească pe terenuri diferite, cele două jocuri decisive care vor clarifica situaţia clasamentului. La ora 14,30 pe stadionul Republicii echipa fruntaşă a clasamentului Dinamo Bucureşti primeşte vizita echipei Locomotiva Timişoara, iar cu începere de la aceeaşi oră Progresul Bucureşti va întîlni pe stadionul „23 August" pe Flacăra Ploeşti, cea de a doua pretendentă la titlu.*

In ţară au loc următoarele partide: Timişoara: *Ştiinţa—Dinamo Oraşul Stalin;* Petroşani: *Minerul—C.C.A.;* Oraşul Stalin: *Ştiinţa Cluj—Locomotiva Constanţa;* Tg. Mureş: *Locomotiva—Avîntul Reghin.*

● *Miercuri 30 noiembrie începînd din jurul orei 15,30 se va transmite la radio, alternativ de la stadioanele „23 August" şi „Republicii" repriza a doua a întîlnirilor de fotbal: Dinamo Bucureşti—Locomotiva Timişoara şi Progresul Bucureşti—Flacăra Ploeşti.*

Transmisia se va face pe programul I.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 7.60.10, Secţia scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52